

Birileri fazla 'Dişli' galiba

Erdoğan, Akar, Şaban Dişli ve darbe tutuklusu kardeşi eski Tümgeneral Mehmet Dişli dört-lüsü arasında nasıl bir ilişki var?

Erdoğan ile Şaban Dişli; Hulusi Akar ile de Mehmet Dişli sanki birbirlerinin mütem-mim cüzleri gibiler.

AHMET DÖNMEZ'İN
ANALİZİ 19'DA

İtinayla yetenekli oyuncular köretilir

Salih Uçan, Fenerbahçe'ye transfer olduğunda henüz 18 yaşındaydı. Beklenen patlamayı bir türlü yapamayan Salih, maalesef hafızalarımızda sadece 2012-13 sezonunda attığı 2 golle kaldı.

EFE YİĞİT'İN
DOSYASI 34'TE

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 272 — 01 EYLÜL 2017 CUMA — WWW.TR724.COM — @TR724COM

Bir istihbarat şefinin marifetleri

Demokrasiyi ayakta tutan kurumların görüntüde var olup, fonksiyonları açısından sıfırlandığı bir örnek ararken karşıma Latin Amerika'daki Peru çıktı. Yakın dönemde Peru, bir liderin kendi hükümetine darbe yapıp (autogolpe, self-coup) tüm yetkileri tekeline almasına

en çarpıcı örnek olarak siyaset bilimi literatüründe. Bu yönüyle bazıları, muhalefeti etkisizleştirip tek adam yönetiminin önünü açan 15 Temmuz'u, Fujimori'nin 1992'de yaptığı autogolpe'ye benzetiyor. Peru örneğinin neredeyse üzerinde hiç durulmayan asıl çarpıcı özelliği ise yargı, Meclis ve

medya gibi demokrasinin olmazsa olmaz kurumlarının etkisiz hale getirmek için Fujimori rejiminin kullandığı etkili yöntemler. Ortaya çıkan belgeler, o kadar çarpıcıydı ki, gerçekte ülkeyi Fujimori'nin değil, Milli İstihbarat Servisi'nin başında bulunan Montesinos'un yönettiği görülüyordu.

ABDÜLHAMİT BİLİCİ'NİN YORUMU 2, 3, 4 VE 5'TE

Başta binlerce mağdur ve mazlum olmak üzere gönüllere bir inşirah vesilesi olması duasıyla...

Kurban bayramınız mübarek olsun!

Sözlerine kandım Zühtü!

Erdoğan Anayasa Mahkemesi Başkanının karşısındaki o ezik halinden o kadar mutlu olmuş ki... İşte tam aradığım yargıç profili diyor vücut diliyle. Yürürken bile omuzlarını dik tutamaz Erdoğan, burada fazladan çaba sarf etmiş, başkanın eğim açısı iyice anlaşılсын diye. Uzun tutukluluk için dilekçe veren vatandaşın yazdıklarını dahi okumadan KHK İnceleme Komisyonuna havale eden, sonra da 'pardon' diyen bir Anayasa Mahkemesi ve onun üyeleri saygıyı hak ediyor mu? Kendine saygısı olmayan insanlara saygı duyulur mu? Zühtü Arslan anayasa konulu makalelerini mahkemenin kalorifer kazanında yaksın. Bizi kandırdı başkaları yanmasın!

BÜLENT KORUCU'NUN YORUMU 15'TE

**Taklit ile tok olanların
hakikat açlığı**

EMİNE EROĞLU YAZDI, 8'DE

**Hac hatıraları ^[1]:
Merhaba Mekke**

HARUN TOKAK YAZDI, 10'DA

**Agop'un kurbanı ve
Recep'in camisi**

VEYSEL AYHAN YAZDI, 23'TE

**Muhteşem bir hazine:
Hacet namazı**

CEMİL TOKPINAR YAZDI, 27'DE

**Avrasyalıların önlemez
yükselişi ve Erdoğan Rejimi ^[2]**

MEHMET EFE ÇAMAN YAZDI, 6'DA

**Kaptı kaçtı
sistemi**

SEMİH ARDIÇ'IN ANALİZİ 13'TE

**Bayram gelmiş neyime
yazı denemesi**

BARBAROS KARTAL YAZDI, 24'TE

ABDÜLHAMİT BİLİCİ

AhamitBilici@Tr724.com

@ahamitbilici

Bir istihbarat şefinin marifetleri

GÖRÜNÜŞE bakılırsa Türkiye bir demokrasi için olmazsa olmaz kurumların tümüne sahip. Anayasası var. Parlamentosu var. Siyasi partiler ve milletvekilleri var. Mahkemeler var. Medya var. Ama bu kurumlar, bir süredir demokrasi ve adalet üretmiyor. Aksine tüm varlıkları, her şeye tek adamın karar verdiği bir düzende görüntüyü kurtarmaktan ibaret.

Ülkenin hapishaneleri, sırf muhalif görüşlerinden dolayı gazeteci, akademisyen, aydın ve siyasetçilerle dolu. Ama demokrasi ve özgürlükleri teminat altına alan

Anayasa adına bütün bunlara itiraz etmesi gereken Anayasa Mahkemesi Başkanı, devlet başkanının önünde boyun büküyor. Adaleti ve özgürlükleri savunması beklenen medya, mağdur kesimlerin sesi olmak yerine üç maymunu oynamakta. Hakkı savunarak halkın takdirini kazanmak yerine Saray resepsiyonlarına veya devlet başkanının uçağına daveti garanti etme derdinde. Neden? Niçin bütün kurumlar ve koca koca isimler bir bir kendilerini sıfırlayıp itibarsızlaştırdı? Acaba nasıl bir mekanizma, kurumların ve şahsiyetlerin bu şekilde sıfırlanmasını sağlıyor?

Bu mekanizmanın medya ayağına nasıl çalıştığı ve nispeten özgür medyanın nasıl bitirildiği büyük oranda herkesin malumu. Sadık patronlardan alınan komisyonlarla havuz medyasının nasıl oluşturulduğu, muhalif yayınların Alo Fatih hatlarıyla nasıl kontrol altına alındığı, medya patronlarının telefonda nasıl fırçalandığı, eleştirel yayınlara devam eden medya kurumlarının kayyım yoluyla nasıl susturulduğu, ortada durmaya çalışanların ağır tehditlerle nasıl havuzlaştırıldığı sır değil. Çünkü bunların hepsi toplumun gözü önünde gerçekleşti. Kabataş gibi

NİÇİN BÜTÜN KURUMLAR VE KOCA KOCA İSİMLER BİR BİR KENDİLERİNİ SIFIRLAYIP İTİBARSIZLAŞTIRDI? ACABA NASIL BİR MEKANİZMA, KURUMLARIN VE ŞAHSİYETLERİN BU ŞEKİLDE SIFIRLANMASINI SAĞLIYOR?

bariz bir yalanı bile hep bir ağızdan savunabilen yüzlerce yazarın, aynı manşetlerle çıkan gazetele-
rin, binlerce isimden oluşan trol ordusunun hangi mekanizmalarla yönetildiğine dair az çok ipuçları da var ama mide bulandırıcı de-
tayları kuşkusuz ileride ortaya çı-
kacak.

Siyaset alanında, Kurtulmuş, Soy-
lu, Bahçeli, Destici gibi isimlerin nasıl teslim alınıp, fikirlerini 180 derece değiştirdikleri de az çok biliniyor ama kuşkusuz ileride öğ-
reneceğimiz iğrenç detaylar da olacak. Etkin muhalefetiyle öne çıkan Demirtaş'ı susturmak için yargının nasıl devreye sokulduğu ortada. Baykal'ın kaset darbesiyle devrilmesi, Kılıçdaroğlu üzerinde yargı sopasının tehdit unsuru ola-
rak kullanılması, Türk tipi Başkan-
lık sistemi ve KHK'larla Meclis'in devre dışı bırakılması hep aynı oyunun parçaları.

Ama mesela nasıl bir mekanizma, yargıyı bir şahsın direktifleriyle yönetilir hale getiriyor? Özgürlük-
çü fikirleriyle tanınan AYM Başka-
nı Zühtü Arslan, ne oluyor da dün savunduğu fikirleri unutup hazır ola geçiyor?

PERU ÖRNEĞİ BİZE BİZİ ANLATIYOR

Demokrasiyi ayakta tutan kurum-
ların görüntüde var olup, fonksi-
yonları açısından sıfırlandığı bir örnek ararken karşıma Latin Ame-
rika'daki Peru çıktı. Yakın dönem-
de Peru, bir liderin kendi hükü-
metine darbe yapıp (autogolpe, self-coup) tüm yetkileri tekeline almasına en çarpıcı örnek olarak siyaset bilimi literatüründe. Bu yönüyle bazıları, muhalefeti etki-
sizleştirip tek adam yönetiminin önünü açan 15 Temmuz'u, Fuji-
mori'nin 1992'de yaptığı autogol-
pe'ye benzetiyor. Peru örneğinin neredeyse üzerinde hiç durulma-
yan asıl çarpıcı özelliği ise yargı, Meclis ve medya gibi demokrasi-
nin olmazsa olmaz kurumlarının etkisiz hale getirmek için Fujimori rejiminin kullandığı etkili yöntem-
ler.

Bugün Türkiye'de olduğu gibi, Pe-
ru'da da yargıçlar, mahkemeler, siyasi partiler ve canlı bir medya vardı. Ama hiçbirini yapması gere-
keni yapmıyordu. Bunun neden böyle olduğu, yani neden hakim-
lerin hakim gibi, gazetecilerin gazeteci gibi, muhalif siyasetçi-
lerin muhalefet gibi davranmadığı, Fujimori'nin iktidarı kaybedip ülkeden kaçmasından sonra an-
laşılabilirdi. Ortaya çıkan belgeler, o kadar çarpıcıydı ki, gerçekte ül-
keyi Fujimori'nin değil, Milli İstih-
barat Servisi'nin (Servicio de In-
teligencia Nacional-SIN) başında bulunan Montesinos'un yönettiği görülüyordu.

YETENEKLİ BAY MONTESINOS

Kariyerine orduda bir subay olarak başlamış, Amerikan istihbaratına gizli belgeler satmaktan yargılan-
mıştı Montesinos. Tam adı şöyle-
di: Vladimiro Lenin Ilich Montesi-
nos Torres. Komünist olan ailesi ona özellikle Lenin adını vermişti. 1970'lerdeki solcu cunta yönetimi sırasında Montesinos, hem Baş-
bakanlık hem Genelkurmay Baş-
kanlığı görevlerini üstlenen Ge-
neral Edgardo Mercado Jarrín'in yardımcısı konumuna kadar yük-

selmişti. Amerikan istihbaratıyla ilişkileri yüzünden sol cunta tara-
findan ordudan uzaklaştırıldı, bu gerekçeyle iki yıl hapis yattı. Daha sonra kendine hukuk alanında ka-
riyer arayan Montesinos, çeşitli hi-
lelerle hukuk diploması almayı baş-
ardı. Baroya kaydolduktan sonra uyuşturucu tüccarlarının ve bu işlere bulaşan askerlerin avukatlı-
ğını üstlenmeye başladı. Fujimori 1990'da seçildiğinde bir ara avu-
katlığını da yapan Montesinos'u önce danışmanlığına, daha sonra da istihbarat servisinin başına ge-
tirdi.

Fujimori'nin ülkede yaptığı her şey onun bilgisi altında gerçek-
leşiyordu. Ancak olayların gerçek yüzü ortaya çıkınca Fujimori, istih-
barat şefinin kendi adına yaptığı pek çok şeyden haberi olmadığını söyleyecekti.

Montesinos, muhalifleri yola ge-
tirmek ve kritik konumlardaki yet-
kililerin sadakatini kazanmak için oldukça başarılı yöntemler geliştirmişti. Kimini korkutarak, kimine iyi konumlar vadederek, kiminin özel hayatını kaydedip şantaj ya-
parak, kiminin bürokrasiyle işleri-

FUJİ MORİ'NİN ÜLKEDE YAPTIĞI HER ŞEY ONUN BİLGİSİ ALTINDA GERÇEKLEŞİYORDU. ANCAK OLAYLARIN GERÇEK YÜZÜ ORTAYA ÇIKINCA FUJİ MORİ, İSTİHBARAT ŞEFİNİN KENDİ ADINA YAPTIĞI PEK ÇOK ŞEYDEN HABERİ OLMADIĞINI SÖYLEYECEKTİ.

ni çözerek kontrol altına alıyordu. Bu çerçevede bir rüşvet sistemi kuran Montesinos, medyayı, siyasetçileri ve yargıçları satın alarak, görünüşte var olan demokrasinin kontrol ve fren mekanizmalarını devre dışı bırakmayı becermişti. Normalde rüşvetin belgesi olmaz denir ama Montesinos kurduğu sistemde verdiği rüşvet karşılığında makbuz imzalıyor. Rüşveti alan kişi de yapması gerekenlerin yazılı olduğu bir kağıdı imzalıyordu. Ayrıca tüm bu işlemlerin yapıldığı temas anını da kameraya kaydediyordu.

MUTLAK İKTİDAR ÇARKI NASIL İŞLİYOR?

Daha sonra ortaya çıkacak olan bu belgeleri inceleyenler, bir demokrasiyi içten yıkmak için kimlerin desteğine ihtiyaç olduğunu, bu isimleri satın almak için neler yapılması gerektiğini ve herkesin fiyatını öğrenecekti. Peru tarifesine

çek, demokrasiyi içten çökertmek için kullanılan en kritik kurumun medya, medya içinde de toplumu etkileme gücü en büyük olan televizyonları kontrol altına almak olduğu anlaşıyordu.

Fujimori'nin istihbarat şefi, "Bilgi ilaç gibidir, onsuz yaşayamayız" diyordu. Muhaliflerin de dostların da telefonlarını dinletiyordu. SIN'deki odasında Başkanlık sarayı, Meclis, mahkemeler, şehir merkezi, havaalanı ve birçok yerden gizli kameralarla çekilen canlı görüntüleri izliyordu. Alt düzey isimlere karşı ölüm timleri kullanıyordu ama üst düzey isimler için rüşveti daha az maliyetli buluyordu. Sadakati sürekli kılmak için tek seferlik ödeme yerine aylık ödemeler yapıyordu. Bir TV yöneticisine parasını verirken, bu birbirinize yaptığımız yardımın küçük bir karşılığı diyordu. Kritik insanların sadakatini satın alan istihbarat şefinin para kayna-

rı izah etmek zorunda değildi ve ayrıca İçişleri ve ordudan da kayıt dışı para alabiliyordu. Devlet ihalelerinden, silah satışlarından ve yasa dışı işlerden de kaynak sağlayabiliyordu.

SADECE MUHALİFE DEĞİL, KENDİ BAŞBAKANINA DA RÜŞVET

Siyasetçilere ödenen rüşvetler aylık 5 ila 20 bin dolar arasında değişiyordu. Sadece muhalif siyasetçileri satın almak için değil, yandaşlara da rüşvet veriyordu. Mesela Fujimori'nin son başbakanı Federico Salas, yargılamalar sırasında Montesinos'tan aylık ekstra 30 bin dolar aldığını itiraf etmişti. Para karşılığı Fujimori'nin partisine geçmeyi kabul eden pek çok isim vardı.

Anayasa mahkemesi veya diğer üst yargı mensuplarının rüşveti aylık 5-10 bin dolar arasında değişiyordu. Bu miktar aylık maaşlarının 3-4 katı büyüklüğündeydi.

Yazılı medyaya verilen rüşvetler de önemli. İstihbaratın, Expresso gazetesi yöneticisine 1 milyon dolar; El Tio adındaki gazeteye ise 2 yıl içinde 1.5 milyon (aylık 60 bin dolar) ödediği ortaya çıktı.

EN KRİTİK KONU TV'LERİ KONTROL ETMEK

Devlet kanalı zaten Montesinos'un kontrolündeydi. Geriye kalan 5 kanalın yayın politikalarını da para karşılığı kendisi belirliyordu. Reytinci en yüksek Kanal 4'e aylık 1.5 milyon dolar ödüyordu. Resmen Kanal 4 ile Montesinos arasında tüm haber saatinin kontrolü üzerine bir sözleşme imzalanmıştı. Toplamda 5 kanala her ay 3 milyon dolar ödeme yapıyor ve kritik zamanlarda siyasetle ilgili tüm haberleri kontrol etme hakkını elinde tutuyordu.

Bir görüşmede, kanaldaki haber yayınının tamamını izlediğini ve bir rapor çıkardığını söylüyordu televizyonun sahibine. Hatta SIN ajanlarının araştırmacı olarak kanala desteğini sunuyordu. Doğ-

ANAYASA MAHKEMESİ VEYA DİĞER ÜST YARGI MENSUPLARININ RÜŞVETİ AYLIK 5-10 BİN DOLAR ARASINDA DEĞİŞİYORDU. BU MİKTAR AYLIK MAAŞLARININ 3-4 KATI BÜYÜKLÜĞÜNDEYDİ.

göre en fazla rüşvet medyaya ve özellikle de televizyonlara ödenmişti. İkinci sırada siyasetçiler, sonra da yargı mensupları geliyordu. Örneğin bir televizyon sahibine ödenen rüşvet, bir siyasetçiye ödenenin yüz katı kadardı. Rüşvet kayıtlarının ortaya koyduğu ger-

ğinin önemli kısmı SIN'ın denetlenmeyen bütçesinden geliyordu. Fujimori ve Montesinos'un ülkeyi birlikte yönettiği 1990-2000 arasında SIN'ın bütçesi 50 kat artmıştı. Bütçenin üçte ikiden fazlası bu tür operasyonlar için kullanılmaya müsaitti. Kimseye bu harcamala-

rudan ödemeler dışında, kamu şirketlerinin reklamlarını medya üzerinde havuç olarak kullanıyordu. Medyanın karşılaştığı hukuk problemlerinin çözümüne yardımcı oluyordu. Bazı önemli isimlere ev ve araba hediye ediyordu. Eşlere iş, çocukların yurt dışı eğitimine destek gibi kıyaklar da etki satın almakta kullandığı yöntemler arasındaydı.

Askerdeki terfi sisteminde istihbarat olarak karar verici durumdaydı. Sadece Fujimori'ye ve kendisine sadık olanlar yükselebilirdi. Çoğunlukla hak eden değil, güçsüz ve 'evet efendim'ci tipler öne çıkıyordu. En üstteki komutanların hepsi Montesinos'un seçtiği ve bir şekilde bağı olan isimlerdi.

GİZLİ KAMERALI ŞANTAJ

Hem orduda hem diğer alanlarda onun para dışında kullandığı en etkili yöntem, şantajdı. Eğlence yerlerine SIN ajanları gizli kameralar koyuyor ve hedefteki kişiyi bu videoyla rahatlıkla yola getiriyordu. Tüm baskıya rağmen marjinal gazete ve dergilerde iktidari eleştirmeye cesaret eden gazetecileri, kontrolü altındaki medyanın manşetlerinden "terörist, canavar, hain" diye hedefe koyup yıpratıyordu. Eleştirel yayın yapan bir TV kanalının sahibine 19 milyon rüşvet teklif edip, kabul etmeyince

vatandaşlıktan çıkartmış ve tüm servetini kaybetmesine yol açmıştı.

Fujimori iki alandaki başarısıyla halkın desteğini aldı. Binlerce insanın ölümüne yol açan terör örgütü Aydınlık Yol lideri Guzman'ın yakalanması ve çok kötü durumdaki ekonominin toparlanması. Enflasyon yüzde 7 binlerden yüzde 10'lara gerilemişti. 1992'de kendi yönetimine karşı darbe yapıp Meclis'i kapattı, Anayasa'yı askıya aldı ve kararnamelerle ülkeyi yönetmeye başladı. Teröre karşı sert duruşuyla toplumu etkiliyordu. Bu şartlarda girdiği 1995 seçimini kazandı. 2000'de Anayasanın 3. dönem yasasını aşmak için Meclis'i ikna etmesi gerekiyordu. Seçime girip kazandı ama 3 ay başta kalabildi.

Fujimori'nin sonu, çok önem verip rüşvetle satın alarak kontrol etmeye çalıştığı televizyondan geldi. Bu rüşvet ağının dışında kalan küçük bir televizyon kanalı yıkılmaz gibi görünen Fujimori'nin saltanatını yerle bir eden fitili ateşledi. Kanal N televizyonunun yayınladığı videoda, İstihbarat şefi Montesinos, Milletvekili Alberto Kouri'ye parti çizgisinden ayrılarak Fujimori'yi desteklemesi karşılığında 15 bin dolar rüşvet verirken görülüyordu. Başka bir kaset, Anayasa Mahkemesi üyesi ve Yüksek Seçim Kuru-

lu başkanına, Montesinos'u her ay 10 bin dolar ekstra ödeme yapma sözü verirken gösteriyordu.

Bu gelişmeler üzerine Fujimori bir toplantıyı bahane edip Japonya'ya kaçtı, hakkında rüşvet, adam öldürme, Anayasayı ihlal suçlarından dava açıldı. İlticası kabul edilince Japonya'da kaldı. İstihbarat şefi Montesinos da ülkeyi terk etti ancak Venezüela'da yakalanarak Peru'ya getirildi ve yargılandı. Onun rüşvet ağında yer alan hakim, siyasetçi, gazeteci toplam 1600 kişi de onunla birlikte hakim karşısına çıktı.

Rüşvet verdiği şahısları kameraya almasının iki nedeni vardı: Birincisi, rüşvet alanların aleyhe dönmeleri durumunda onlara karşı kullanmak. İkincisi, Fujimori tarafından görevden alınmasını engellemek. Bu kasetler sayesinde devlet başkanını anında yerle bir edebilirdi. Böyle 20 bin kadar kaset olduğu söyleniyor.

Montesinos, savunmasında vatansever olduğunu ve tüm yaptıklarını ülkeyi teröristlere karşı korumak için yaptığını söylüyordu. Ama yurt dışındaki hesaplarında 200 milyon dolardan fazla parası çıktı. Peru Savcılığı, Fujimori'nin de toplamda 600 milyon dolar hortumladığını tespit etmişti.

Peru'da çevrilen bu dolapların çoğu, Türkiye'de yaşayanlara fazlasıyla tanıdık geliyor olmalı. Perde tamamen aralandığında Türkiye'de demokrasi ve hukuku sıfırlamak için kullanılan kirli yöntemler, karanlık güçlerle yapılan pazarlıklar, din ve vatan denilerek hortumlanan paralar da Peru'daki gibi ortaya çıkacak kuşkusuz. Belki tüm gerçekler gün yüzüne çıktığında 17-25 yolsuzluk soruşturması, MİT tırları, Alo Fatih hattı, kupon araziler, Diyanet reisine verilen 1 milyonluk zırhlı Mercedes, Hayrettin Karaman'ın yolsuzluk hırsızlık değildir fetvası, ihaleler karşılığında havuz medyası oluşturulması gibi girişimlerin ise buzdağının sadece görünen kısmı olduğu anlaşılacak.

FUJIMORI 1992'DE KENDİ YÖNETİMİNE KARŞI DARBE YAPIP MECLİS'İ KAPATTI, ANAYASA'YI ASKIYA ALDI VE KARARNAMELERLE ÜLKEYİ YÖNETMEYE BAŞLADI.

MEHMET EFE ÇAMAN

MehmetEfeCaman@Tr724.com

@MehmetEfe_Caman

AVRASYACILARIN ÖNLENEMEYEN YÜKSELİŞİ VE ERDOĞAN REJİMİ

Erdoğan'ın kişisel diktatörlüğünü nasıl konsolide ettiğini ve bu rejimde TSK içindeki Avrasyacı subayların rolünü, daha önceki birkaç yazımda ele almıştım. Analizin bu bölümünde, konu edilen ilişkiler bütünüünün mevcut rejimin ve bu rejimin siyasi aktörlerinin geleceği açısından oynayacağı rolün üzerinde duracağım.

DERİN DEVLETİN YENİ STRATEJİSİ

Sistematik yaklaşım konuya: 17/25 Aralık sonrası Erdoğan ve yakın çevresi yargılanmamak için yargı ve emniyet yapılarına gayri-kanuni olarak müdahale ettiler. Bu müdahalenin derin devletin tepkisini çekmesinden ve gerek askeri kanattan gerekse diğer devlet bürokrasisinden ciddi bir tepki gelebileceğinden korkuyorlardı. Derin devletin önünde iki olasılık vardı. Ya Erdoğan ve iktidarının gitmesi yönünde çalışacaklar, ya da Erdoğan'ın yolsuzlukların ortaya saçılması sonrası içinde bulunduğu zafiyetten faydalana-caklar, böylece siyasi ajandalarını Erdoğan'a dayatacaklardı. Birinci ihtimal geçmişte denenmiş, birçok kez kısa dönemli etkilerde bulunsa da, sonunda her zaman iktidardan indirilen siyasi güç, daha da güçlenerek iktidara yeniden gelmişti. Bunu en somut bir biçimde 28 Şubat deneyimiyle öğrenmişlerdi. Bu nedenle klasik veto rejiminin (William Hale) gereğini yapmadılar. İkinci yolu seçtiler. Yani rasyonel hareket ederek Erdoğan'ın zafiyetinden yararlanarak siyasi ajandalarını gerçekleştirmeyi seçtiler.

TÜRKİYE'NİN DIŞA KAPALI VE ANTI-DEMOKRATİK BİR REJİM OLMASININ İLERİDE KURMAYI DÜŞLEDİKLERİ SİSTEM İÇİN GEREKLİ OLDUĞUNU ÇOK İYİ BİLİYORLAR. BU BAKIMDAN ERDOĞAN'IN “KÖTÜ POLİSİ OYNAMASI” VE TÜM HUKUKSUZLUKLARI ZATEN DEMOKRASİDEN FERSAH FERSAH UZAK OLAN TABANINA KABUL ETTİRMESİNDEN HOŞNUTLAR.

Bu yeni yaklaşım tarzının kendileri için birçok avantajı vardı. Neydi bunlar? Her şeyden önce, kendi tabanında karizması devam eden ve partisini çok etkin şekilde kontrol edebilme kabiliyetini haiz Erdoğan'ın, kendi siyasi ajandalarını kabullenmesi ve bunun gereğini yapması, toplumsal muhalefeti asgariye indirecekti. Dahası sıcak patatesleri kendileri tutmadıkları için, ayrıca bir avantajları olacaktı. En az bunun kadar önemli olan bir diğer nokta, Erdoğan'ın Gülen Cemaatini bitirme yönündeki ajandasıydı. Bu noktada, İslamcı Erdoğan'ın Gülen Cemaatini bitirme yönündeki ceberut siyasetinin muhafazakârdindar geniş tabanda daha az tepki çekeceğini hesaplamışlardı. Laik-Kemalist CHP tabanı yaşananları zaten “dinciler birbirini yesin” algısıyla ellerini ovuştur-

rak izleyecekti. Bu durumda Avrasyacı derin devlet 1990'lardan beri hedeflerinde olan bir düşmanı, yine hedeflerinde olan başka bir düşmana yedirecekti. Hem de bunu riskleri minimize ederek yapacaktı.

Yine bu önemli çıkarın yanı sıra, Erdoğan'ı bu süreçte Kürt sorununa siyasi çözüm odaklı yaklaşımdan vazgeçirterek, 1990'ların askeri çözüm odaklı çizgisine getirdiler. Bunun MHP'nin hoşuna gideceğini ve böylece siyaset sahnesindeki bir diğer önemli aktörün de müttefikleri arasına gireceğini öngörmüşlerdi. Bu yolla Erdoğan'ın İslamcılığında ki milliyetçi sosun dozunu arttırarak yine kendi ajandalarındaki sosyal mühendislik alanında bir araç elde ettiler. AKP tabanının ümmetçi İslamcılığını daha “yerli ve milli” bir milliyetçilik-

le sulandırdılar. Öyle ki 1990’larda bile uygulamasından çekinilen Güneydoğu’da kentsel alanların ağır silahlarla bombalanması stratejisini bir “sivil” iktidara yaptırdılar. Yine bu bağlamda 1990’larda Leyla Zana’lı Kürt siyasetine yaptıklarından çok daha ağırını Selahattin Demirtaş’ı ve onlarca Kürt milletvekilini tutuklatarak, neredeyse Kürtlerin yoğunlukta olduğu tüm şehir ve beldelerde Kürt belediye başkanlarını görevden alarak kayyumları onların yerine arayarak gerçekleştirtmiş oldular.

Bu avantajların yanı sıra, orta ve uzun dönemdeki etkisi yine en az yukarıda sıraladığım avantajlar kadar olmak üzere, TSK’yı yeniden dizayn etme imkânını elde ettiler. Öncelikle Ergenekon ve diğer darbe davalarında tutuklanan subayların çok önemli bir bölümü yeniden görevlerine döndü ve fonksiyonlara atandı. 15 Temmuz sonrasında ise Askeri Lise öğrencilerden orgenerallere/oramirallere kadar tüm TSK kadrolarını elden geçirdiler. Yüzlerce general ve amiral darbeci olma iddiasıyla TSK’dan ihraç edildi, işkence gördü ve tutuklandı. Binlerce kurmay subay (yani gelecekte TSK içerisinde yönetsel pozisyonlara gelebilecek personel) ayıklanarak ihraç edildi, birçoğu tutuklandı. Bu tasfiye edilen subayların çok önemli bir bölümü Türkiye’nin Batı yöneliminde bir ülke olarak kalmasını tercih eden NATO’cu subaylardı. Ortak özellikleri, Türkiye’nin siyasi geleceğini de demokratik bir hukuk devletinde görmeleri idi. Avrasyacılar ise daha önce vurguladığım gibi, NATO ve AB’yi Türkiye’nin Soğuk Savaş sonrası konumunda ayak bağı olarak görüyordu. Dahası, AB yolunda giderek demokratikleşen bir Türkiye’de asker-sivil ilişkilerinin diğer demokratik ülkelerdeki gibi olacak olmasından hazzet-

miyorlar, eski vesayet rejiminin AB demokratikleşme reformları çerçevesinde son bulmasını ve TSK’nın (yani kendilerinin) siyasetteki etkisinin bitmesini istemiyorlardı.

ERDOĞAN’IN 2019 PROJEKSİYONU VE AVRASYACILARIN PLANI

Erdoğan’ın doyumsuz siyasi ihtirası ve 17/25 Aralık sonrasında onun perspektifinden baktığımızda son derece anlaşılır olan iktidardan inme fobisi, onu denize düşen yılanı sarılır misali, Avrasyacı derin devletle ittifak kurmaya zorlamıştı. Erdoğan muhtemelen kontrolünü devam ettirebileceğini, siyasi pozisyonunu koruyabileceğini düşünüyor. Planlarını, büyük olasılıkla mevcut rejimin 2019’da anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girmesiyle beraber BAAS tipi bir polis ve muhaberat devletinde kurumsallaşması ve kendi kontrolünde olağan akışına devam etmesi üzerine kuruyor.

Avrasyacı derin yapının ise acelesi yok. Zaman kendi lehlerine işliyor çünkü. Orta ve uzun vadede TSK içerisinde kendi sadık kadrolarıyla kendi kemikleşmiş yapısını tesis etmeye, bu arada majör öncelikleri olan Kürt sorununda askeri çözüm, Batı’dan uzaklaşan dış politika çizgisi, Rusya, Çin ve İran gibi aktörlerle yeni silah envanterleri, askeri işbirlikleri, ekonomik ilişkilerin yoğunlaşması gibi konulara odaklanacaklar. Kıbrıs ve Irak Kürdistan Yönetimi gibi konularda kendi hassasiyetleri doğrultusunda politikalar takip edilmesi konusunda bastıracaklar. Planlarının bir sonraki aşaması için fişlemelerine devam edecekler. Türkiye’nin dışı kapalı ve anti-demokratik bir rejim olmasının ileride kurmayı düşledikleri sistem için gerekli olduğunu çok iyi biliyorlar. Bu bakımdan Erdoğan’ın “kötü

polisi oynaması” ve tüm hukuksuzlukları zaten demokrasiden fersah fersah uzak olan tabanına kabul ettirmesinden hoşnutlar. Kurmay zekâları, güçler ayrılığının sona erdirilmesi ve yürütmeye bağlı yargı mekanizması kurulmasının ileride kendi düşmanlarını takibata alıp elimine etmede ne kadar hayati bir rol oynayacağını hesaplıyor. Zamanı geldiğinde, cılız da olsa bir itirazla karşılaşılırsa eğer, takip ettikleri uygulamaların ve kuraların kendileri (askerler) tarafından getirilmediğini, bilakis sivil bir yönetim tarafından yüksek bir demokratik çoğunlukla kabul edildiğini söyleyecekler. Sanırım o zaman, bugün gerçekleri görmek istemeyen, şakşakçılık yapan ve Erdoğan önünde iki büküm duran, yeri geldiğinde tetikçilik, yeri geldiğinde dalkavukluk yapan İslamcı yazar (kasa) tayfası havuz ve akademisyenler gerçekleri bizzat yaşayarak öğrenecekler. Fakat çok geç olacak.

Kurmay zekâ için tüm ajanda bir satranç oyunudur. Önce etkili-etkisiz figürler stratejik noktalara konuşlandırılır. Karşı tarafa asla mevcut nihai plan sezdirilmez. Rakip, yapılan hamleler arasında bağı göremediğinden gidişatı okuyamaz. Her bir hamleyi kendi tekilliği içerisinde değerlendirir ve o hamlenin bütünsel plan içindeki rolü ve etkisini bilmediğinden, onu önemsemez. Oysa önemsiz görünen her hamle, oyunun sonuna bir adım daha yaklaştırır. Bugün öyle bir satranç oyunu söz konusu ki, oyunu kurgulayan ve yürütenler, karşı tarafa ortada bir satranç oyunu olduğunu dahi hissettirmiyor. Derin yapı, diktatörlüklerin kolluk gücünü denetimlerinde tutmakla doğru orantılı bir ömrü olacağını çok iyi biliyor. Peki, Erdoğan ve yakın çevresi bunu biliyor mu? Zaman, Erdoğan ve ekibi lehine ilerlemiyor.

EMİNE EROĞLU

EmineEroglu@Tr724.com

@EmineEroglu111

Taklit ile tok olanların hakikat açlığı

Tâc marifet tâcıdır

Sanma gayrı tâc ola

Taklid ile tok olan

Hakikatte aç ola

Gaybî Sunullah

Mademki Hacılar Kâbe'den aldıkları nuru yeryüzüne dağıtan kandillerdir, Hac, sadece Müslümanların değil, insanlığın yeniden dirilişi olmalı değil midir?

Beşeriyeti çepeçevre saran zorluklar, sayıları milyonları bulan hacıların Kâbe'ye yüz sürerken, tavaf ederken, Arafat ve Müzdelife'de vakfe yaparken ettikleri dualarla aşılmaz, bulanık bir su birikintisi içerisine damlatılan ma-i zemzem gibi, hayat onların gözyaşları ile mayalanmaz mı?

Onların hakikat aşkıyla dopdolu yürekleriyle kendi köy, kasa-ba ve şehirlerine dönüşleri zulümleri adalete, vahşetgâhlar çemenzâra dönüşmez mi?

Dönüşür elbette!

MADEMKİ HACILAR KÂBE'DEN ALDIKLARI NURU YERYÜZÜNE DAĞITAN KANDİLLERDİR, HAC, SADECE MÜSLÜMANLARIN DEĞİL, İNSANLIĞIN YENİDEN DİRİLİŞİ OLMALI DEĞİL MİDİR?

Öyleyse neden dönüşmüyor? Neden âlem-i İslam denilen kan gölü, gözyaşı denizi, Ziya Paşa'nın şikayetiyle, viranelerle, Eflatunu beğenmez divanelerle ve hükümet denilen mezbahanelerle dolu?

Cüneyd-i Bağdadî'nin talebesi büyük mutasavvıf İmam Şiblî asırlar ötesinden bu soruları ibadetlerin, dolayısıyla da insanîyetin hakkını veremeyişimizle cevaplıyordu. Hazret, hacılara, Hac ibadetinin ruhuna, manasına ilişkin sorular soruyor, ve aldığı menfi cevaplar karşısında "Öyleyse..." diyordu.

Ben de Hazreti Şiblî'nin kalbine yasladım kalbimi, derdine ekledim derdimi, kelimelerine kattım kelimelerimi ve ondan aldığım ilhamla bugünün bütün hacılarını temsilen ken-

di nefsim sordum sorularımı:

- Yola çıkarken incittiğin karıncayla bile helalleşip "kul hakları hesap defteri"ni kapattın mı?

Kapatmadıysan sen yola çıkmamışsın.

- Elbiseni çıkarmakla dünyevilikten soyundun mu?

Soyunmadıysan sen elbiseni çıkarmamışsın.

- Temizlenirken nefsini dilinin, elinin, belinin, her türlü pisliğinden arındın mı?

Arınmadıysan sen temizlenmemişsin.

- Harem'e girmekle haramı terk etmeye ahdettin mi?

Ahdetmediysen sen Harem'e

girmemişsin.

- Hacerü'l Esved'i selamlarlarken Allah'a ezelde "belâ" diyerek verdiğin sadakat sözünü hatırladın mı?

Hatırlamadıysan Sen Hacerü'l Esved'i selamlamamışsin.

- Gönül Kâbe'nden iktidar Lat'ını, güç Uzza'sını, para Menat'ını temizleyebildin mi?

Temizleyemediysen Kâbe'yi tavaf etmemişsin.

- Makam-ı İbrahim'de makam ve mansıpların hiçliğini görüp gerçek makamın Haliliyet (Allah dostluğu) olduğunu derk ettin mi?

Etmediysen sen makam-ı İbrahim'i ziyaret etmemişsin.

- Annenden, dedenden gördüğün namazı değil, Allah'ın emrettiği namazı, her şeyiyle duyarak ve hissederek ikame ettin mi?

Etmediysen sen namaz kılmamışsin.

- Say' ederken "Doğrusu insanın sa'yinden (çalışıp çabaladığından) başkası kendinin değil" (Necm Sûresi, 39) ayeti mucibince Âlem-i İslam'ın yaralarını sarmak için say' etmeye azm ettin mi?

Azm etmediysen sen say' etmemişsin.

- Rabbin büyüklüğünü tek-birlerle ilan etmekle tüm izafi büyüklükler gözünde küçüldü mü?

Küçülmediyse sen tekbir getirmemişsin.

- Arafat'ta düşünce potanda erittiğin her şeyi marifete dönüştürdün mü?

Dönüştürmediysen sen Arafat'a çıkmamışsin.

- Mazlumların âhı arşı titretirken Müzdelife'de "ben ben" dedin mi?

Dediysen sen vakfe yapmamışsin.

- Kestiğin kurbanınla Allah yolunda malın, canın, her şeyin feda edilebileceğini, Allah'a teslimiyeti ve O'na karşı şükür hisleriyle dolu olmayı ilan ittin mi?

Etmediysen kurban kesmemişsin.

- Şeytana taş atarken kendindeki zulüm ve cehaleti attın mı?

Atmadıysan sen şeytanı taşlamamışsin.

- Veda ederken kine, nefrete, kibre, gurura, haset ve kıskançlığa, velhasıl bilumum ahlaksızlığa veda ettin mi?

Etmediysen veda da etmemişsin.

- Bu halinle kendinde nifak endişesi duydun mu?

Duymadıysan sen derin uykundan uyanamamış, taklitten sıyrılamamış, şekilcilikten kurtulamamışsin.

Bu soru cevaplar silsilesinin bir de Medine ayağı var. Onu da Muhammed İkbâl tamamlıyor.

Kutsal topraklardan dönen hacılara soruyor:

"Medîne-i Münnevvere'yi ziyâret ettiniz! Uhrevî Medine çarşısından gönlünüzü ne gibi hediyelerle doldurdunuz?"

Getirdiğiniz maddî hediyeler, takkeler, tesbihler, seccâdeler bir müddet sonra eskiyecek, solacak ve bitecek. Solmayan, gönüllere hayat veren Medine'nin ruhanî hediyeleri-

ni getirdiniz mi?

Hediyeleriniz içinde Hazret-i Ebubekir'in sıdkı ve teslimiyeti, Hazret-i Ömer'in adaleti, Hazret-i Osman'ın hayası ve cömertliği, Hazret-i Ali'nin ilim ve şecaati var mı? Bugün binbir ıstırap içinde kıvranan İslam dünyasına gönlünüzden bir Asr-ı Saadet heyecanı verebilecek misiniz?"

İşte bütün sorular burada düğümleniyor. Hediyelerinizin içinde Nebevî ahlak var mı?

Zira, bugün bin bir ıstırap içinde kıvranan İslam dünyasına bir Asr-ı Saadet heyecanı verebilecek tek şey o.

Hacdan dönenler bu soruya nasıl cevap verecek bilmiyorum. Bilmiyorum hayata neresinden devam edecekler?

"Bıraktıkları yerden" devam edeceklerse kendilerine nasıl Müslüman diyecekler?

Cenneti garantilediklerine hükmedip toplumsal bir "vicdan darlığı"na hapsolarak mı?

Gönüllere Asr-ı Saadet heyecanını duyurma gayretinde, dürüstlük, adalet, ilim, haya, cömertlik timsali bir avuç insanı yok ederek mi?

Boş vaatler, kuru sıkı tehditler, giyilen kefenler, sıkılan yumruklar, atılan sloganlarla mı?

Her türlü cürüm karşısında susup içki içenleri kafaya takarak mı? Camilerde "din polisliği," sokaklarda "namus bekçiliği" yaparak mı? Batı'nın iki yüzlülüğünü hatırlatıp "çok yüzlülük"le Twitter'dan ayet mealleri paylaşarak mı?

Yoksa her türlü bedeli göze alarak, iyiliği çoğaltmak, zulmü yeryüzünden söküp atmak için kolları sıvayarak mı?

HARUN TOKAK

Hac Hatıraları -1

MERHABA MEKKE

Bir sonbahar eylülünde gecenin bağrındaki aydınlık sabaha akıyor.

Kadifeyi andıran gece göğünde gerdanlık gibi parlayan yıldızların altında bizi Mekke'ye taşıyacak otobüsleri bekliyoruz. Gündüz sıcağında kavrulan beton binalar, çöldeki kumlar, kayalar hala etrafa alev saçıyor. Ilık bir çöl rüzgârı okşuyor saçlarımızı.

Nihayet otobüsler geliyor. Yorgun bedenlerimizle eski model otobüslere yığılıyoruz.

Cidde'den Mekke'ye doğru yolculuk başlıyor. Göz alabildiğine karanlık bir çöl, sıra sıra tepeler ve tabii ki hala çağılayan gibi inen sıcak...

Bir saat kadar yol aldıktan sonra uzaklardan ışığın kent haline dönüştüğü Mekke görünüyor.

Artık Kâbe'ye çok yakınız.

Mekke'n etrafını çevreleyen peş peşe dalga dalga tepeler aydınlık bir gecenin koynunda dinleniyor. Kelimelerin ve tahayyülün ötesinde bir manzara...

Hazreti Âdemin, Hazreti İbrahim'in, Hazreti Hacer'in, Hazreti Peygamberin ayak izlerini barındıran topraklar, seslerine, ses vermiş dağlar, tepeler, koşturdukları vadiler. Biraz ötede vadilerin, tepelerin arkasında, affın ve aşkın sembolü Arafat, kendi yüceliklerinde yükselen Hira ve Sevr, gecenin siyah şalına bürünmüşler, süt buğusu mavi tüllerin arkasından etraflarına pırıltılı gülücükler saçıyorlar. Çöle aşk yağmış.

YÜREĞİMİZ GÜM GÜM ATIYOR

Kâbe'ye yaklaştıkça “Lebbeyk Allahümme lebbeyk” sesleri

daha bir coşku ile yükseliyor.

Yüzyıllar boyunca aşkın kendilerinde cisme büründüğü nice peygamber ve Allah dostları, yüreklerinden kopup gelen bu lahuti sesi, kömür karası lav tepeciklerine, güz sarısı çöllere ve çıplak göğşe dinletmişlerdi.

Mekke, sabırlı bir anne gibi evlatlarını bu gerçeği anlamasını bekliyor. Olur da duyulur, duyulur da anlaşılır diye her daim bıkmadan, usanmadan kendi şiirini okuyor:

“Ben Mekke...

Şehirlerin anasıyım ben... Benim tarihim insanlık tarihinden önce başlar.

Aşk kokar benim toprak ve taşım.

Göllerim, ırmaklarım, sahillerim, yeşil ormanlarım olmasa da gam

“EY MEKKE!” DİYE SESLENDİ BANA. “VALLAHİ SENİ ÇOK SEVİYORUM. EĞER BENİ MECBUR ETMESELERDİ ASLA SENDEN AYRILMAZDIM.”
“EY MUHAMMED! (SAV)” DİYE CEVAP VERDİM MUHABBETİN DİLİYLE,
“VALLAHİ BEN DE SENİ ÇOK SEVİYORUM. SENİ MECBUR ETMESELERDİ BİLİYORUM Kİ ASLA BENDEN AYRILMAZDIN.”

değil!

Cennetten sürgün yemiş bir kadın olarak Hazreti Havva ilkin bu topraklara geldi. Hazreti Âdem’le benim bağrımda buluştular. Burada dünya toprağına kök saldılar. Yeryüzünün ilk yapısı Kâbe’yi burada inşa ettiler.

O gün bugün kutsalın başkenti oldum.

Nice milletler savaşlarda yok olup gitti. Nice şehirler yanıp küle döndü. Bir insan sesi duy-mak için yüzyıllarca beklediğim oldu.

Nuh Tufanından sonra bütün bütün unutuldum.

Derken Hazreti Hacer kucağında İsmail’le çıka geldi topraklarıma.

Onun Hazreti İbrahim’in arkasından seslenişi hala kulaklarımda,

“BİZİ BIRAKIP NEREYE GİDİ-YORSUN EY İBRAHİM?”

Gittikçe kısılan sesiyle Rabbine yakararak güneşin bağrında oradan oraya koşuşunu hiç unutmadım.

Önce Zemzem suyunu, sonra konu komşuyu buldu Hacer. Ben de onunla ilk yaradılışın tazeliğine büründüm.

Büyük insanların bu topraklardaki çile ve imtihanları hiç bitmedi.

Hazreti İbrahim, gelişini bir ömür boyu beklediği oğlu İsmail’ini kurban etmeye götürürken canım boğazıma geldi.

Bir gün baba oğul Kâbe’yi taş taş, duvar duvar yeniden inşa etmeye başladılar. Benim sevincime sınır yoktu.

Duvarlar yükselttikçe onlar da sevindiler, coştular. Güzel insanlar, güzel dualar ettiler ve en güzel şekilde cevap aldılar.

Hazreti İbrahim, Ebu Kubeys Dağının tepesinden insanları Allah’ın evine davet etti. Bu

çağırıcı kıyamete kadar kalbinde imanın nurunu taşıyan herkes duydu. Dünyanın dört bir yanından denize koşan nehirler gibi bana doğru akmaya başladılar.

Yeryüzünde benden mutlusu yoktu.

Fakat zamanla, insanlar Peygamberlerin ışığından yeniden uzaklaştı ve Kâbe’nin içine koydukları putlara tapmaya başladılar.

Ufuklar daraldı.

Ve bir sabah...

Filler yaklaştı, sağdan soldan ama sadece yaklaşabildiler. Çünkü Rabbimiz fillerin Kâbe’ye girmesini yasaklamıştı. Bu şehir kötü efendilerin şer niyetlerine haram kılınmıştı.

Bu olayın üzerinden kırk yıl geçti.

610 Yılı Ramazan’ın yirmi yedisi pazartesi gecesi idi.

Hira Nur Dağı, derin ve beklenti içinde bir sessizliğe bürünmüştü.

Gecenin yarısı çoktan geçmiş, zaman seher vaktine yaklaşmıştı.

Beklenen an gelmişti.

Muştular vardı ötelerden.

Fezayı ışık denizine kesen bir ışık patlamasının arasından melek Cebrail gökleri dolduran ihtişamıyla göründü.

Hazreti İsa’dan sonra kopan bağ yeniden bağlandı. Evrenin çağlar üstü senfonisi yeniden duyulmaya başladı.

Yeni doğan güneşle birlikte ben de bir ışık pınarı haline geldim.

Ben Mekke’yim!

Benim üzerimde yürüdü o Sevgili!

Vahyin terlerini ellerimle sildim onun aydınlık alnından.

Onun bastığı yerler rahmet oldu benim için. Yorulunca uzandı, dinlendi benim üzerimde. Susayınca içimden çıkan pırıl pırıl zezemden içti, abdest aldı. Mübarek ellerini sürdürdü bana. Kıyama durdu üzerimde. Secde de sınısıcak gözyaşları ile ıslattı toprağıımı...

Üşüdüğünde yorgan, terlediğinde bulut, takati kesildiğinde umut oldum ona.

Ama ona burada rahat vermediler. Ben hayatımın en hazin ânını o bağrımdan zorla koparılırken yaşadım.

“Ey Mekke!” diye seslendi bana. “Vallahi seni çok seviyorum. Eğer beni mecbur etmeselerdi asla senden ayrılmazdım.”

“Ey Muhammed! (sav)” diye cevap verdim muhabbetin diliyle, “Vallahi ben de seni çok seviyorum. Seni mecbur etmeselerdi biliyorum ki asla benden ayrılmazdın.”

KÂBE: KÂİNATIN KALBI

Şafak söktü söküyor.

Otobüsümüz otelin önünde duruyor. Mekke yüreği yaralı bir ana gibi hala konuşuyor.

Bu şehir insanı sarıp sarmalıyor. İster ağla ister gül ama hep “ol ve duy” hâlinde bir akış içinde.

Konuşuyor, şarkı söylüyor, destan yazıyor, menkıbe anlatıyor, ağlıyor, gülüyor, rüya görüyor...

Sanmayın ki kafası karışık. Nurlu bir bilinç halinde, herkesle anlayacağı dille konuşuyor.

Aziziye’deki otelimize eşyalarımızı alelacele bırakıp eşimle birlikte Kâbe yollarına düşüyoruz. Oda komşumuz Hasan Abdullah’da bizimle birlikte.

Uçakta tanıştığımız Hasan Abdullah, uzun boylu, esmer, aydınlık çehreli bir insan. Yüzü hep bir tebessüm baharı. Bir ömür boyu

mukaddes toprakların hasretiyle tutuşmuş yüreğini serinletmek için, emekli olur olmaz eşi Ümmühan hanımla birlikte buralara koşmuş.

Otelimizle Kâbe arası yaklaşık üç kilometrelik bir yol. Her adımla sevinç üstüne sevinç, her adımla özgürlük...

Yıllar yılı içimde yanan hasretler, sevdalar birdenbire korlaşıyor.

Kâbe’yi bir an evvel görme arzusu, yorgun bedenlerimizi kamçılıyor.

Tatlı bir sonbahar gecesi sabaha akarken beyaz elbiselere bürünmüş insanlar da, coşkun bir nehir gibi köpük köpük Kâbe okyanu-

büyük, çeperinden taşıyor.

Önce Kâbe’nin ıslıl ıslıl minareleri görünüyor. Sonra, etrafını genişleyen çemberler halinde çevreleyen beyaz mermerler...

Ay ışığının raks ettiği parlak yollar, yüzyıllar boyunca milyonlarca insanın özlemlerinin yurdu olmuş ‘Allah’ın Evi’ne taşıyor bizi.

Hasret sona eriyor.

Kâbe, ulu bir çınar gibi bütün varlığı ile gözlerimizin önünde.

VAKT-İ SEHER.

İçinde varlığın sırlarını taşıyan bir ışık fanusunun etrafında müminler, beyaz kelebekler gibi durmadan dönüyorlar.

İÇİNDE VARLIĞIN SIRLARINI TAŞIYAN BİR IŞIK FANUSUNUN ETRAFINDA MÜMİNLER, BEYAZ KELEBEKLER GİBİ DURMADAN DÖNÜYORLAR. KÂBE, HER RENGİN, HER DESENİN KENDİSİNE YARAŞTIĞI, CÖMERT YARADILIŞLI BİR GÜZELE BENZİYOR.

sunu doğru akıyor.

Sonsuz bir huzurla dopdoluyum.

Kalbimizle, aklımızla, hislerimizle duyuyoruz Rabbimizin bizimle olduğunu. Kayaların yüzünde, taşların parıltısında, dağların silsilesinde, çölün derinliklerinde hep O var.

Cennetten sürgün edilmiş bir Âdem mahviyetinde Kâbe’ye doğru yürüyoruz.

“Davete kabul edilir miyim?” ümidine karışmış “Kapıdan çevrilir miyim?” korkusuyla.

Havada gizemli sesler yankılanıyor. Vahye şahit olan tepelerde, dağlarda hala Allah Rasûlünün sesi yankılanıyor.

Kâbe’ye iyice yaklaşıyoruz.

Kalplerimiz, olduğundan daha

Kâbe, her rengin, her desenin kendisine yaraştığı, cömert yaradılışlı bir güzele benziyor.

‘Güzel’in en büyük özelliği sizi başka bir âleme uyanmaya zorlaması değil midir?

Kâbe’yi ilk görenlerin duasının makbul olacağına dair birçok rivayetler var.

Acaba hangi duayı etmeliyiz?

Ebu Hanife gibi mi demeliyiz:

“Rabbim! Şimdiye kadar yaptığım ve bundan sonra da yapacağım tüm dualarımı kabul eyle.”

Dudaklar kıpırdıyor;

“Allah’ım! Peygamberimiz (as), Senden ne istemişse onları Senden istiyoruz. Neden Sana sığınmışsa onlardan Sana sığınıyoruz.

Allah’ım Ümmet-i Muhammed olarak zor günlerden geçiyoruz... İlahi! Yolumuz uzun azığı-mız kıt, yükümüz ağır, düşmanımız kavi... Yetiş imdadımıza! Yetiş ki, ukdeler çözülsün bir bir.”

Burada her şeye Kâbe hükmediyor. Her şey onun imbiğinden süzülüyor, onun duvar ve kemerlerine çarpa çarpa kıvamını buluyor.

Yerden fışkırıp çıkmış veya gökte melekler tarafından inşa edilip bilahare yeryüzüne indirilmiş gibi.

Adeta dünya ile ahiret arasındaki perde kalkmış. Burada hayal öyle geniş ufuklara yelken açıyor ki, insan zaman zaman kendini ötelere hülyalı yamaçlarında dolaştığını sanıyor.

“Safa-Merve tepeleri hakikat semasını temaşa için hazırlanmış birer kameriye, Makam-ı İbrahim ötelere yükselten nurlu bir merdiven, Zemzem kuyusu bir sâki, Kâbe de yanı başındaki, yanmış kavrulmuş, büyük küçük, dağ tepe ve taş yığınları arasında, bir zikir halkasındaki serzâkire benziyor.”

Binlerce beyaz kelebek, bir sonbahar gecesinde, ay ışığının altında ümitte uçuşuyor. Kimileri ağlıyor, kimileri yakarıyor. Söyleyecek söz, akıtacak gözyaşı bulamayanlar ise başlarını göğüslerine saklayıp bir Mevlevi gibi dönüyor.

Bir an evvel Kâbe’nin kucağına atılma aşkı kamçılıyor bizi.

Bir damla gibi karışıyoruz nurlu okyanusa.

“Lebbeyk Allahümme lebbeyk!” sesleri gecenin aydınlığında gökten boşalan şelaleler gibi üzerimize dökülüyor.

Yarın 2. Bölüm: ÇÖLDE BİR NİLÜFER ÇİÇEĞİ

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

ERDOĞAN'IN KAPTI KAÇTI REJİMİ

Türkiye'nin yalnızlığının resmi-ni sathî de olsa çizmeye gayret edeceğim. Her sahada içine kapanan, geriye giden bir Türkiye'nin ufku her geçen gün kararıyor. Cezayir, Türkiye'den mal ithalatını yasakladı. Ekmekten suya, makarnadan çikolataya, plastik ürünlerden mobilyaya kadar toplam 24 kalemde Cezayir pazarı Türkiye'ye kapandı. İthalatın bankalar vasıtasıyla yapılmasının yasaklanması Türkiye için 350 milyon dolardan fazla kayıp manasına geliyor.

Libya ve Mısır ile resmî temas yok denilecek kadar az. En zor zamanlarımızda bile bu iki devletle dost kalmıştık oysa. Yedi emirlikten teşekkül etmiş Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) Körfez'in en hareketli gayrimenkul fuarında Türkiye'den gelecek firmalara nazik biçimde kapıyı gösterdi. Ya yüksek fiyat istendi ya da fuar sahasında kıyıda köşede yer kaldığı beyan edildi.

BAE İLE İPLER KOPUYOR MU?

Dubai'de televizyonlarda Türkiye hakkında ağır hakaretler ihtiva eden ya da hedef gösteren haberler yayınlanıyor. En son Dubai TV'de şu ifadeler yer verildi: "Katarlı bazı muhalif kaynaklar, Türk askerlerinin Doha'daki bazı yolları kapattığı ve insanla-

ERDOĞAN, YALNIZLAR DURAĞINDA KALAN TÜRKİYE'Yİ DİLEDİĞİ GİBİ İDARE ETMENİN KEYFİNİ ÇIKARIYOR. SON İKİ KHK İLE NABİZ YOKLADI VE İÇERİDE CİDDİ BİR MUHAFETLE KARŞILAŞMADI. TBMM'NİN YETKİLERİNİ DE ELİNDE TOPLAMANIN VERDİĞİ PERVASIZLIKLA 'O KADAR DA DEĞİL' DENİLEN İŞLERİ KURBAN BAYRAMI'NI MÜTEAKİP TEK TEK TAHAKKUK ETTİRECEK. BU ESNADA TÜRKİYE BÖLÜNMENİN EŞİĞİNE GELMESİ YA DA DEMOKRASİ LİĞİNDEN İHRAÇ EDİLMESİ ZERRE KADAR UMURUNDA OLMAYACAK.

rın geçişine izin vermediğini aktardı."

Katar krizinden bu yana iplerin gerildiği sır değil. Krizde Türkiye'nin tarafsız kalmasını isteyen Dışişleri Bakanı Şeyh Abdullah bin Zayed Al-Nahyan, Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov'un yanında isim vermeden Reis-i Cumhur Recep Tayyip Erdoğan'ı hedef aldı: "Eğer Türkiye ve İran, aralarındaki tarihî sömürgeci rekabeti devam ettirirse bugün Suriye'de gördüklerimizi yarın başka ülkelerde de görmeye devam edeceğiz."

MAKTUM ARTIK TÜRKİYE'YE GELMİYOR

Dubai Emiri Şeyh Muhammed Bin Raşid El Maktum'a İstanbul Boğazı'na nazır Sevda Tepesi'ni altın tepside veren Erdoğan'ın hoşnut olacağı beyanlar değil bunlar. Maktum ile Erdoğan'ın o

eski günlerinden eser yok. Maktum, artık Türkiye'ye gelmiyor. Zira Mısır ve Katar siyasetinde Erdoğan'ın karşı safında yer aldı. Erdoğan'ın Rusya'ya yakınlaşmasından rahatsız olduğunu saklamayan ve radikal grupların Türkiye tarafından desteklediğini iddia eden BAE ve Suudi Arabistan, Suriye cephesinde de yollarını ayırdı.

KUZEY IRAK REFERANDUMU SONUN HABERCİSİ

25 Eylül'de Kuzey Irak'ta halkın önüne sandık konacak ve ekseriyetini Kürtlerin teşkil ettiği halk bağımsızlığa 'evet' ya da 'hayır' diyecek. Referanduma Kerkük de dahil edildi ki bu saatten sonra 'evet' çıkmaması sürpriz olur. Irak Kürdistan Bölge İdaresi Cumhurbaşkanı Mesut Barzani, "Bütün taraflara referandumun yapılacağı teminatını veriyor-

rum.” diyerek geri adım atmaya-
cağını ilan etti. Erdoğan’ın bahse
konu referandumda tamamen
duygusal sebeplerle minderden
uzak durduğu dikkatten kaçma-
sın. İdare-i maslahattan sözlerle
vaziyeti idare ediyor.

SURİYE’DEN AKDENİZ’E KORİDOR...

Türkiye’nin terör örgütü ola-
rak gördüğü YPG, Amerikan as-
kerlerinin desteği ile kuşattığı
Rakka’nın tamamını IŞİD’den aldı
alacak. Kuzey Irak’ta yapılacak
referandum ile Kuzey Suriye’deki
çatışmaların seyri bağımsız Kürt
devletine giden yolda kum saa-
tinin hızlandığına işaret ediyor.

Akdeniz’e kadar açılacak korido-
run emniyetini ABD ile Rusya’nın
temin edeceği anlaşılıyor. Bun-
dan sonra göstermelik askerî
harekâtın sahada tesiri olamaz.

KAZANÇLI ÇIKAN RUSYA OLDU

Erdoğan’ın Moskova ile girdiği
bilek güreşinin faturası çok ağır
oldu. Rusya ile iktisadî, ticarî ve
siyasî münasebet artık daha zi-
yade Vladimir Putin’in tensip bu-
yurduğu hudutlara sıkıştı kaldı.

Rus savaş uçağının vurulma-
sı emrini verenlerin o kadar özür
mektubuna, taviz üstüne tavize
rağmen Kremlin ne vizesiz seya-
hate müsaade etti ne de doma-
tes ithalatına kapıyı araladı. Pu-
tin, S-400 füzelerini Ankara’ya
satmayı başarırса NATO içinde
büyük bir kavganın fitilini ateş-
lemiş olacak.

TRUMP, ERDOĞAN’IN TALEPLERİNE SICAK BAKMADI

Esasında Erdoğan’ın Rusya ve
İran ile yakın görünmekten başka
çaresi kalmadı. Obama’nın halefi
ABD Başkanı Donald Trump’tan
umduğu desteği şu ana dek ala-
madı. Bilakis ABD’de tevkif edi-
len Reza Zarrab ve Halkbank Ge-
nel Müdür Yardımcısı Mehmet
Hakan Atilla’nın kefalet tahliye
talepleri reddedildi. Savcı Zarrab
ve Atilla hakkında ‘kara para ak-
lamak’, ‘İran ambargosunu del-
mek’ gibi çok ağır ithamlardan
75 sene hapis cezası talep etti.

Lobi için milyonlarca dolar har-
candı, netice kocaman bir hiç.

Mayıs ayında Washington ziya-
reti esnasında göstericilere saldı-
ran Erdoğan’ın korumalarının da
sanık olarak yer aldığı iddianame
mahkeme tarafından kabul edildi.
Erdoğan aleyhine birkaç soruşturma
da devam ediyor. Sosyal med-
yada Erdoğan’ın oğul Bilal’in de
Zarrab ile aynı suçtan tevkif edi-
lebileceği ifade ediliyor. Hasılı ok-
yanus ötesinde Erdoğan namına
ümit verici hiçbir haber yok.

ALMANYA AĞIRLIĞINI KOYDU

Avrupa Birliği’ne (AB) gelince... O
cenahta Almanya malî destekle-
ri kesti, Gümrük Birliği’nin müza-
kere edilmesini veto etti. Berlin’in
demokrasi ve hukuk devleti talep-
lerine rağmen Erdoğan’ın bildiği-
ni okumaya devam etmesi halin-
de üyelik müzakerelerinin askıya
alınması dahil bazı müeyyideler
daha yüksek sesle konuşuluyor.

Fransa Cumhurbaşkanı Macron,
Point dergisine verdiği mülakat-
ta, “Bildiğiniz gibi, küresel sah-
neye çıkmak aslında o kadar da
havalı bir şey değil.” ifadeleri-
ni kullanmıştı. Dergi muhabirinin
bu sözlerine açıklayıcı bir örnek
vermesi istemesi üzerine Macron
şu cevabı vermişti: “Erdoğan ile
her 10 günde bir konuşması ge-
reken benim.”

SADECE İNGİLTERE DESTEK VERİYOR, ZİRA...

İngiltere’nin Ortadoğu eksen-
li menfaatleri muvacehesinde
Erdoğan rejimine verdiği prag-
matist destek hariç tutulduğun-
da AB çatısı altında Türkiye’den
yana hemen hemen kimse kal-
madı. Sessiz kalanların ekseri-
yeti Erdoğan’ın diline düşme-
mek ve Macron’un itiraf ettikle-
rini bizzat müşahade etmemek
için susuyor.

Her zaviyeden kayıp manasına
gelen bu yalnızlığa Türkiye daha
ne kadar mukavemet edebilir?
Katar gibi doğalgaz ve petrol
zengini değiliz ki petro-dolarları
bozdurup harcayalım. Bir sene
içinde 80 milyar dolar borç öde-

memiz lazım. Bütçedeki kara de-
lik kapanmadığı için Hazine bu
sene tahmin edilenden 50 mil-
yar lira daha fazla borçlanacak.

Suudi Arabistan’ın Haziran’dan
beri tatbik ettiği tecrit iki ayda
Katar’ın belini büktü. Moody’s ve
Fitch, kredi notunu indirdi. Döviz
rezervleri yarı yarıya eridi. Mev-
duat çıkışı yüzünden likidite ihti-
yacı katlanan bankalar, hariçten
borç bulmaya çalışıyor.

ESKİMİŞ BELEDİYE OTOBÜSÜ HEDİYE EDEN NEO OSMANLILAR

Saray’ın sözcüsü İbrahim Kalın’ın
‘değerli yalnızlık’ kavramı esas
alındığındakiymetatfedilecek bir
manzara bulmak zor. Pakistan’a
ya da Afrika’da birkaç fakir dev-
lete kullanılmış belediye otobü-
sü, askerî jip hediye ederek neo-
Osmanlı hayalleri kuranlar kabul
etmek istemese de Türkiye kar-
rar alma mekanizmalarında artık
istenmeyen adam (persona non
grata) haline geldi. Saray’ın ka-
lın duvarları içinde milletin ver-
gileri ile saltanat sürenler ancak
bu yalnızlığın kıymetli olduğunu
iddia edebilir.

Erdoğan yalnızlar durağında bir
başına kalan Türkiye’yi gelen ilk
otobüse bindirecek. O otobüsün
batıdan gelmeyeceğini söyleme-
ye lüzum var mı? OHAL ve Ka-
nun Hükmünde Kararname reji-
mi sayesinde Türkiye Büyük Mil-
let Meclisi’nin kapısına fiilen kilit
vurdu nasıl olsa. Bayramı müte-
akip Erdoğan’ın kaptı-kaçtı faa-
liyetleri artarak devam edecek...

Kaptı kaçtı rejimine şunun şura-
sında ne kaldı!

HAMİŞ: *Hazreti İbrahim’in (as)
adanmışlığı ile oğlu Hazre-
ti İsmail’in (as) teslimiyetini bir
kere daha tefekkür etmeye da-
vet eden Kurban’a vasil olduk.
Allah’a (cc) hamd ediyoruz. Bir
yanımız bu bayramda yine ek-
sik. Zira dünyanın dört bir tara-
fında, hassaten Türkiye’de zulme
maruz kalanların elemi var yüre-
ğimizde. Ümitvarız. ‘Hakkın hatırı
âlîdir’ fermanına kurban olanlara
selam olsun.*

BÜLENT KORUCU

@bulent_korucu

Sözlerine kandım Zühtü!

ZÜHTÜ ARSLAN ANAYASA KONULU MAKALELERİNİ MAHKEMENİN KALORİFER KAZANINDA YAKSIN. BİZİ KANDIRDI BAŞKALARI YANMASIN!

KİMSEYE ilk ismiyle hitap etmeme-ye çalışırım. Hele de ülkenin Anayasa Mahkemesi Başkanı'na fazladan saygı gösterilmesi gerektiğine inanırım. Ne yapalım ki türkü böyle ve bugünkü tabloyu çok iyi özetliyor.

Anayasa Mahkemesi (AYM) Başkanı Prof. Dr. Zühtü Arslan'ın AKP Genel Başkanı (Cumhurbaşkanı) Tayyip Erdoğan'ın önündeki abartılı saygı gösterisi tartışılıyor. Bir bilim adamının ötesinde yargı erkinin en üstündeki kurumu temsil ediyor olması fotoğrafın vahametini büyütüyor. Dahası cumhurbaşkanını yargılamak gerektiğinde doğal mahkeme olarak görev yapacak yargıçların başından söz ediyoruz. Hukukun üstün olduğu demokrasilerde bu fotoğrafın tersi çekilir. Yargıçlar, bağımsızlıklarını vurgulayan bir vakar ve mesafeyle yürütme organına yaklaşır.

SON BAĞIMSIZLIK DENEMESİ İPİNİ ÇEKTI

Anayasa Mahkemesi en son Can Dündar-Erdem Gül davasında verdiği ihlal kararıyla bağımsızlık denemesi yapmıştı. Ona da Erdoğan "tanımıyorum, saygı da duymuyorum" diye çıkmıştı. O saygısızlığı sindiren mahkeme, aşama aşama bütün ipleri Erdoğan'ın eline verdi. Yüksek Seçim Kurulu'nun mühürsüz oyları kabul etmesinden daha vahim kararlar veriyor. YSK üç üyesinin tutuk-

lanmasından sonra kuzu gibi oldu. AYM de iki üyesini arenada kurban vererek bağlılığını göstermişti. Kendi üyelerinin hukukunu koruyamayan, kanunlara aykırı soruşturulmalarına ses çıkarmayan, 'delile gerek yok kanaate göre karar verdik' diyerek üyeliklerini sonlandıran mahkemeden adalet beklenir mi? Alparslan Altan ve Erdal Tercan'ın tutuklanmasına yol açan bahaneler 'irtibat, iltisak' her üye için uydurulabilir. Hatta Prof. Arslan birinci sırada gelir. Abant Platformu katılımcısı olması bile yeter. Gerçi o günler demokratlığın prim yaptığı zamanlardı. Zühtü Bey de Türkiye'nin en büyük anayasa hukukçularından Ergün Özbu-dun'un ekibinde demokrasi türkülerini söylüyordu. Ergün Hoca, Arslan'ın iki büküm temenna gösterisini izlerken ne hissetti acaba?

FOTOĞRAF BARDAĞI TAŞIRAN SON DAMLA

Aslında fotoğraf bardağı taşırان damla oldu. Yaşadıklarımızla birebir örtüşmese bir anlık gaflet der geçerdik. Sosyal medya ve sözlük türü platformlarda Başkan Arslan ve AYM hakkında üretilen yazılanlara bir göz atın. En yüksek adalet arama merciine dair vatandaşların düşünceleri bile Türkiye'yi özetlemeye yetiyor. En saygın olması gereken kurumların içler acısı hali ülkenin hukuk ve demokrasi kalitesini gösteriyor.

Hollywood'un en iyi senaristleri ve yönetmenleri uğraşsa bu kareyi kurgulayamazdı. Zühtü Arslan'ın bel fıtığını azdıracak şekilde eğilmesi, kollarının açısı, ellerinin duruşu, başını kaldırıp gözlerinin içine bakmaktan içtinap ediyor hali...Erdoğan'ın alaycı ve kibirli bakışı son noktayı koyuyor. Anayasa Mahkemesi Başkanının karşısındaki o ezik halinden ne kadar mutlu olmuş... işte tam aradığım yargıç profili diyor vücut diliyle. Yürürken bile omuzlarını dik tutamaz Erdoğan, burada fazladan çaba sarf etmiş, başkanın eğitim açısı iyice anlaşılсын diye.

KENDİSİNE SAYGISI OLMAYAN MAHKEME

Uzun tutukluluk için dilekçe veren vatandaşın yazdıklarını dahi okumadan KHK inceleme Komisyonu-na havale eden, sonra da 'pardon' diyen bir Anayasa Mahkemesi ve onun üyeleri saygıyı hak ediyor mu? Olağanüstü Hal'in bütün hukuksuzluklarını aklamak için yetkisizliğini ilan eden bir mahkeme dikkate alınmaya değer mi? Kendine saygısı olmayan insanlara saygı duyulur mu?

Zühtü Arslan anayasa konulu makalelerini mahkemenin kalorifer kazanında yaksın. Bizi kandırdı başkaları yanmasın!

BÜLENT KENEŞ

BulentKenes@Tr724.com

@bkenes

Pek acayip bir MİT operasyonu ve beşikteki bebekler

İNSAN köklü kurumların düştüğü bu tuhaf halleri, koca ülkenin üç kurşluk itibarını iki paralık eden bu tür skandalları, ucuz kahramanlık peşinde eli ayağı çarşafa dolaşmış kepezelikleri duyunca, “Hadi büyüklük yine bizde kalsın. Gerçek teröristlerle aşık atmaya kalkıp el-aleme kepaze olmayın! Sırf ülkeyi rezil etmemeniz adına operasyon yapacaksınız bari gelin yine bizim gibilere yapın!” diyesi geliyor.

Hakikaten bırakın kardeşim terör örgütü PKK ile uğraşmayı. Gerçek terör örgütleri ile uğraşayım derken rezil olmalara doymadınız mı hala? Siz en iyisi mi hep Hizmet Hareketi’nin gariban gönüllüleri ile uğraşın. Elinizde otomatik silahlar, affilli üniformalar, kapıda zırhlılar, gözlerde güneş gözlükleri, kameralar, flaşlarla en kahraman Rıdvan pozlarında hep onlara operasyon yapın.

SÜPER GÜVENLİ, SIFIR RİSKLİ, BAŞARI GARANTİLİ KAHRAMANLIK İŞİ

Nasıl olsa bu işte çok ustalaştınız. İyice tadını çıkarın. Biliyoruz ki bu tür operasyonlar için hem azgın bir iştihanız hem de arkanızda müthiş teşvikçileriniz var. Hem bakın, gariban Hizmet sempatizanlarına yönelik kahramanca operasyonlarınızın

hiçbir riski de bulunmuyor. Tam dört yıldır gece-gündüz, yaz-kış, bayram-seyran demeden her Allah’ın günü binlerce operasyon düzenlediniz de, hayırseverlerin en azılılarından on binlercesini derdest ettiniz de bir tekinizin burnu mu kanadı? Süper güvenli, başarısı mutlak garantili, sıfır riskli mis gibi kahramanlık işi işte size... Neyinize yetmiyor?

Gerçek teröristlerle uğraşacak kadar manyak mısınız, oğlum? Dünyalar lideri Reisiniz mis gibi imkân sunmuş. Niye el pençe temenna edip, yatıp kalkıp kendisine dua edip, minnet üzerine minnet duyup bu imkânı köküne kadar kullanmıyorsunuz? Yahu hakikaten salaklığın ne lüzumu var? Onca riske niye giriyorsunuz? Canınızı tehlikeye atıp, bir de başınıza çuval geçirtilirip niye güzelim ülkenin yüz karası, cümle alemin maskarası oluyorsunuz?

Bugüne kadar kimsenin tavuğuna “kıışşı!...” bile dememiş, bundan sonra da demeyecek olan; siz kapılarını kırıncaya kadar polise, karakola, mahkemeye yolu düşmemiş; eğitim, hayır ve iyilikten başka derdi olmamış yüzbinlerce masum insandan hala yüzlercesi bak oracıkta duruyor. Ne diye dertsiz başınızı derde sokuyor, haramiler şahı Reisininiz size bahşet-

tiği boş beleş kahramanlık imkanlarını kariyer merdiveninize sağlam birer basamak yapmıyorsunuz?

BOŞ BELEŞ KAHRAMANLIK DESTANLARI, ALKIŞLAR, PAYELER...

Sayesinde zulüm ve alçaklık işinde bakın o kadar tecrübe edinip ustalaştınız. Eee artık her şeyi de ondan beklemeyin. Hadi ama, bugüne kadar yaptığınız alçaklıklardan daha fazlasını da yapabilirsiniz... Sakın ha çekinmeyin, size sıfır risk, sıfır tehdit oluşturan masum insanlar için daha büyük, çok daha büyük suçlar uydurun. Akla hayale gelmedik iftiralar atın. İftira ve suç uydurmakta kıran kırana birbirinizle yarışın. Takdir edersiniz ki uydurulacak suçlar, atılacak iftiralar ne kadar büyük ve bir o kadar da aptalca olursa daha bir makbule geçiyor. Sonra gelsin tek çizik alma riskiniz olmadığı “FETÖ’yle ölümüne mücadele” (Vaoo-oovvvv...) gibi affilli söylemler, büyük büyük operasyonlar ve boş beleş kahramanlık destanları... Alkişlar, terfiler, payeler, ödülleri...

Manyak mısınız o’lum? Bir ayağı çukurdaki ahiretliklerden beşikteki yeni doğmuş bebeklere varıncaya kadar önünüze konulmuş ballı imkanı niye değerlendirmiyorsunuz? Her birini

tek tek arkadan kelepçeleyip kame-
ralar önünde alayışlı pozlarla, o al-
çaklara mahsus sırtık suratlarla niye
içeri atmıyorsunuz? Yahu sizin neyi-
nize ta Süleymaniyelere gidip yilla-
rın terör örgütü PKK'ya operasyon
düzenlemek? Hizmet Hareketi'nin
bugüne kadar eline tek bir çakı bile
almamış en azılı “teröristleri” mis
gibi orada duruyorken çapınız ne ki
dertsiz başınıza dert alıp kafanızı bir
de çuvala sokturuyorsunuz? Haki-
katen manyak mısınız o'lum siz?

Ahmaklığın artık lüzumu yok, gelin
vazgeçin bu tehlikeli sevdadan. Hele
hele 80 milyon arasından seç be-
ğen usulü istediğinize “FETÖ” diye-
rek, hiç kullanmanız gerekme-
se de kendinizi belli ki adam sanmanıza
yarayan o ağır silahlarla geceyarıla-
rı kapıları kırıp artistik operasyonlar
düzenlemek gibi misler misi imkan
duruyorken, taa Iraklara kadar gidip
PKK'yla yüz göz olmak sizin neyini-
ze?... Salak mısınız yahu? 80 milyo-
nun henüz kendilerine sıra gelme-

AFEDERSİNİZ NEYE ÜZÜLECEĞİMİZE, NEYE ŞAŞIRACAĞIMIZA ŞAŞIRDIK

Vallahi neye üzüleceğimize, neye
şaşıracağımıza inan olsun biz de şa-
şırdık. Sanki üzüleceğimiz en önem-
li şey Celali'nin durumuymuş gibi
durup duruyorken ondan başladık.
Oysa üzülecek ne çok şey var de-
ğil mi? Mesela, anlı şanlı MİT'imizin
doğrudan Hakan Fidan'a bağlı üst
düzey iki yöneticisinin, ihtimal ki
bazı yerel MİT görevlileri ile birlikte
ciğeri beş para etmez PKK'nın eline
düşmesine mi üzülsek? Yoksa aş-
ğılanarak kafalarına hunharca çuval
geçirilmesine mi yansak? Ya da üze-
rine yıllarca çekeceği hamasi nutuk-
ların hayallerini kurarak PKK'nın üst
yönetiminden bazı isimlerin kaçırıl-
masının, kaçırılamıyorlarsa infazla-
rının haberini dört gözle beklerken
gönderdiği üst düzey MİT eleman-
larının enselendiğini duyup da eli
böğründe kalan büyük dünya lide-
ri Reisinizin düştüğü zavallı hale mi
ağıt yaksak? Doğrusu bilemedim...

lı mı, ee haklı... Onlar da MİT'imizin
müthiş gizli operasyonundaki güzi-
de ve gizli üst düzey elemanlarına
biraz sahip çıksalarmış da kontrolleri
altındaki Süleymaniye'de armut gibi
PKK'nın eline düşmelerine engel ol-
salarmış. PKK liderlerine yönelik in-
faz operasyonu tamam tabiatı ge-
reği gizli mizli, ama eee ne yapalım,
bilselermiş kardeşim. Sonra da gizli
servisimizin gizli operasyonundaki
gizli ajanlarının güvenliğini gizliden
gizliye temin edip oralarda gizlenen
PKK'nın eline düşmelerini önlese-
lermiş. Yani Reis haklı mı, mantığı
eşşeğe ters bindiren bu mantıkla ta-
bii ki çok haklı...

Hakikaten Reis ve kendisi gibi bü-
yük bir dünya liderine yakışan her
biri birbirinden yüksek kalibreli ve
kıymetli çevresindeki devletlüler ne
yapsın? Terör örgütü PKK ve babası
KCK, MİT'in üst düzey elemanları-
nın yakalanma ve sorgulanmalarına
dair ses ve görüntü kayıtlarını yayın-
lama tehdidinde bulundukça Reis ve
adamlarının belli ki alı al moru mor
oluyor ve vuruyor sırtına sopayı, vu-
ruyor sırtına sopayı semerin, yani
KYB'nin.

YAHU SİZİN NEYİNİZE TA SÜLEYMANİYELERE GİDİP YILLARIN TERÖR ÖRGÜTÜ PKK'YA OPERASYON DÜZENLEMEK?

miş kısmının, ağzı açık ayran delisi
hayranlığıyla, yoğun tezahürat ve
alkışlarıyla sizden ne tür kahraman-
lıklar beklediğini görmüyor musu-
nuz? Ne diye durduk yere boyunuzu
aşan, çapınızı ve kalibrenizi zorlayan
gerçek teröristlerle uğraşma cüreti
gösteriyorsunuz?

Gerçi eşşeğe gücü yetmeyince se-
merine dalma da fena bir taktik sa-
yılmaz ama 17 yıldır her müşkülünü-
ze koşan Behruz Celali'yi apar topar
sınır dışı etmek biraz ayıp olmuyor
mu? Hem bir düşünün... Hani pek
olmaz ama, belki olur da yarın Ce-
lali'nin Ankara özlemiyle biraz alın-
ganlık göstereceği tutup da Kandil'le
aranızdaki gidip gelmelerin içeriğin-
den azıcık dem vurursa asıl işte o
zaman yandı gülüm keten helva...

Böylesine bir hayal kırıklığına uğrar
da bunu PKK'nın yanına bırakır mı
hiç Reis? Anasından babasından,
belki de eniştesinden öğrendiği
büyük bir stratejiyi derhal devreye
sokarak “eşşeğe gücün yetmiyorsa
semerine giriş semerine” taktiğine
abandıkça abanmış ve büyük dünya
liderliğine yakışır şekilde merhum
Celal Talabani'nin Kürdistan Yurt-
severler Birliği'ne (KYB) kök sök-
türmeye girişivermiş. Peki konuya
dair KYB'nin irapta mahali var mı?
En sevdiği hobileri arasında bulanık
suda balık avlamak da olan Mesud
Barzani'nin Kürdistan Demokratik
Partisi'ne (KDP) göre, evet var.

GİZLİ SERVİSİN PEK GİZLİ OPERASYONUNUN GİZEMİ

Peki Reis KYB'ye girişmekte hak-

Tabii, oturduğumuz yerden Reis ve
adamlarının kafasında kaç tilkinin,
hem de kuyrukları birbirine hiç değ-
meden, dolaştığını bilmemiz imkân-
sız. Nereden bileceğiz ki, iki güzide
MİT elemanımız yaklaşık bir ay önce
Süleymaniye ile Kandil arasındaki
Dukan Barajı civarında yakayı ele
vermiş. Ee ne yapsın Reis, KYB'ye
belli ki önce tatlı dille, kavı-i leyyinle
bir güzel yalvar yakar olmuş. Ora-
dan iş çıkmayınca bu sefer İran'dan
destek istemiş. Tek başına Kandil'e
girecek değil ya. Ondan mütevellittir
ki pek ibretlik casusluk hikayemizin
‘İran’la PKK'ya karşı ortak operas-
yon’ bölümüne gelinivermiş.

Daha ne yapsın Reis? Diyar Xerib
denilen KCK liderlerinden biri çıkmış
hiç utanıp sıkılmadan ufak yollu bir
şantajda, yok yok düpedüz tehditte
bulunmuş. ‘Başlarına çuval geçirip
basına gösterebilirdik’ ama yapma-

dık demiş. Bu kendini bilmezin söylediği şeyi yapmamış olması, bundan sonra yapmayacağı anlamına gelmiyor tabii.

HAKAN FİDAN İŞİN İÇİNDE, PLAN BÜYÜK, SONUÇ FİYASKO VE REZALET

PKK'ya yakın bazı Kürt haber sitelerine göre ise, her iki MİT yöneticisi de doğrudan Hakan Fidan'a bağlı çalışıyormuş. Bu bilgi rütbelerinin işareti de sayılıyor doğal olarak. Rivayet odur ki, Kuzey Irak'ta diplomatik pasaportla dolaşan bu MİT yöneticileri Fidan'a çok müthiş bir plan sunmuş. Fidan bu, hiç durur mu? Soluğu derhal, hasretine dayanamayıp daha yakınlarda doğrudan kendisine aşkla bağlandığı biricik Reisi'nin dizinin dibinde almış. "PKK yöneticilerine suikast veya kaçırma eylemi yapabiliriz, böyle bir imkân var," demiş. Her bir şeyin olduğu gibi muhaberatın da ustası, kompetanı, bulunmaz Hint gurusu olan Reisi'nden onayı oracıkta alivermiş.

Kendisini zaman zaman iyice kap-tırıp (haşa) "kün fe yekün" makamında gören Reis'in oluru üzerine MİT yöneticileri büyük kahramanlık seferi için derhal harekete geçmiş. Ancak, PKK'nın mıdır, bir başka örgüt ya da ülkenin midir bilinmez art niyetli kötüler kötüsü bir karşı istihbarat yönlendirmesiyle külyutmaz ajanlarımız PKK tarafından keklik gibi avlanacakları yere gidivermişler. Yani söylemesi ayıptır, ava giderken avlanmışlar. PKK liderlerinin infazı haberini dört gözle bekleyen, beklediği bu haber üzerine türlü hayaller kuran Reis'e bu kara haber 3 Ağustos akşamı ulaşmış. Ve hemen o anda Ankara, Süleymaniye ve Kandil arasında yoğun bir temas trafiği başlamış.

Çoğu zaman olduğu gibi KYB'nin Ankara Temsilcisi Behruz Celali, bu trafiğin yine tam göbeğinde yer almış. Ancak, KYB'nin KCK ve PKK ile görüşmelerinden ve aracısı olduğu Ankara'nın ısrarından hiçbir sonuç

alınamamış. İşin bu noktasında ilginç bir tevatür de dolaşıma girmiş tabii. Günahı söyleyenlerin boynuna, üzerinize afiyet, güya PKK'nın kafasına çuval geçirdiği güzide iki üst düzey MİT elemanı, meğersem MİT'teki PKK masasının sorumluları olmalarından ötürü MİT'in Paris'te infaz ettirdiği Sakine Cansız ve arkadaşlarına yönelik operasyonda da rol oynamış olabilirlermiş.

MİT, PKK'NIN ELİNE TÜRKİYE'Yİ REZİL ETME KOZU VERDİ

Bu yüzden, PKK'nın MİT elemanlarını infaz etmemiş olsa da siyasi bir kan davası güttüğünü saklama ihtiyacı duymadığı söyleniyor. Öte yandan, Ankara'nın panik içerisinde seferber olması, elinde 2-3 yıl öncesinden yakaladığı başka MİT elemanları da olan PKK'ya bu sefer hakikaten iki büyük balık yakaladığı hissini fazlasıyla yaşatmış.

Söylenenlere göre, MİT elemanlarının yakalanma ve sorgulanma görüntülerinin PKK tarafından yayınlanma ihtimali Ankara'yı halen hop

HİÇ ÇEKİNMEYİN MASUM İNSANLARA TERÖRİST DEYİN, ONLAR ÜZERİNDEN UCUZ KAHRAMANLIKLAR YAPIN, SATIN.

oturtup hop kaldırıyor. O telaşla İslamofaşist Erdoğan rejimine en fazla yakışan çok güzide bakanlardan biri olan Mevlüt Çavuşoğlu, 23 Ağustos'ta bir koşu soluğu Erbil'de alıyor. Ama, ne yazık ki, KYB ve KDP yöneticilerine onca yalvar yakarmalarından herhangi bir sonuç alamıyor. Ee o da ne yapsın, tabii ki diplomasi dehası Reisi'nin buyruğuna da müracaat ederek kendisi hala Erbil'deyken basıyor semere sopayı, basıyor semere sopayı... Yani anlayacağınız Behruz Celali'yi apar topar sınır dışı

ettiriyor. Rivayetlere göre, Celali'nin yanına KYB'ye yakın 70 kişiyi daha katıyor.

Başa dönecek olursak, hakikaten gerçek teröristlere karşı işleri sürekli böyle elinize yüzünüze bulaştırıp dünya aleme hep böyle rezil rüsvağ olacaksınız bırakın bu işleri. Gerçek teröristlerle uğraşıp maskara olcağınıza hiç çekinmeyin masum insanlara terörist deyin, onlar üzerinden ucuz kahramanlıklar yapın, satın. Hiç arlanıp utanmadan, aklını alıp ahmaklaştırdığınız sürülere bu sayede hava üstüne hava basın.

SİZ PKK'YA DEĞİL, ANCAK DEDELERE, BEBELERE OPERASYON YAPARSINIZ

Gerçek terörist neymiş, sizi nasıl maymuna çevirmiş sanki hiç bilmiyormuş gibi yapmaya devam edin ve zulümlerinizle alçaldıkça alçalın. Ve masum insanlara iftira üzerine iftira atın. "Terörist" deyin, ya da aynadaki o çirkin aksinizi onlara yansıtıp "hain" deyin, "ajan" deyin, "işbirlikçi" deyin... Hiç çekinmeyin insanlıktan iyice çıkın ve beşikteki bebeklerine varıncaya kadar operasyon üstüne operasyon yapın. Rezil oldukça kahramanlaştığınızı, alçaldıkça yükseldiğinizi sanın.

Ama yeter ki, üç kuruşluk gerçek terör örgütlerine madara olup ülkeyi, milleti, devleti böylesine maskara, rezil kepaze etmeyin. En nihayet alçakça zulümlerinizle karşı bu masumlar tüm alacaklarını öteki tarafın şaşmaz defterine yazar, "vatan sağolsun" der geçer.

Hadi şeytanları bile utandıran o şeytani alçaklığınızla ölüm tehlikesi, fiyasko riski, ağır bedelleri olan dağdaki PKK'ya değil, hiçbir riski ve bedeli olmadığı gibi zafer ve kahramanlık garantili ninelere, dedelere, beşikteki bebeklere operasyon yapın... Ne duruyorsunuz mis gibi "teröristler" bulmuşsunuz, Firavunlara taş çıkartan zulümlerinizin, boş beleş kahramanlıklarınızın çıkarın tadını çıkarabildiğiniz kadar.

AHMET DÖNMEZ

AhmetDonmez@Tr724.com

@AhmetDonmez

BİRİLERİ FAZLA 'DİŞLİ' GALİBA

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, AKP Sakarya Milletvekili Şaban Dişli ve darbe tutuklusunu kardeşi eski Tümgeneral Mehmet Dişli dörtlüsü arasında nasıl bir ilişki var acaba? Erdoğan ile Şaban Dişli; Hulusi Akar ile de Mehmet Dişli sanki birbirlerinin mütemmim cüzleri gibiler.

İki dişli mekanizması bir büyük çarktan bir de küçük pinyondan oluşur. Malum, birbirinin içine gömülü olarak hareket eden bu dişliler sayesinde, çok büyük ve ağır işler yapılabilir. Bu dörtlü -ve muhtemelen onlara eklemli başka dişler- arasında bir dişli çark ilişkisi var mı, bilmiyorum; ama hadiseler arasındaki 'kavrama durumu' ve 'kavrama eğrisi'ne baktığımızda sanki bir mekanizma varmış gibi görünüyor. Erdoğan-Şaban Dişli ikilisi 16 yıldır yakın çalışıyor. Her ne olursa olsun Erdoğan ondan vazgeçemiyor. Kardeşi Mehmet Dişli de 16 yıl boyunca Hulusi Akar'ı adeta gölgesi gibi takip etti. Eski Tümgeneral Dişli, ifadesinde Akar için "Komutanımla 16 yıldır değişik kademelerde çalıştım. Komutanı ailemin bir parçası olarak gördüğüm için öleceksek de birlikte ölelim düşüncesi ile onun yanında oldum." diyor.

Hemen hemen aynı zaman diliminde kesişen yollar, 15 Temmuz 2016 gecesini bir çark-pinyon beraberliğine dönmüş olabilir mi? Şaban Dişli'nin, bütün darbe davalarını ve "FETÖ" tutuklamalarını çöpe atarcasına Cumhurbaşkanı Erdoğan tara-

CUMHURBAŞKANI TAYYİP ERDOĞAN, GENELKURMAY BAŞKANI HULUSİ AKAR, AKP SAKARYA MİLLETVEKİLİ ŞABAN DİŞLİ VE DARBE TUTUKLUSU KARDEŞİ ESKİ TÜMGENERAL MEHMET DİŞLİ DÖRTLÜSÜ ARASINDA NASIL BİR İLİŞKİ VAR ACABA?

findan başdanışmanlığa getirilmesine bir de bu açıdan bakılabilir.

15 TEMMUZ'UN SİYASİ AYAĞI

2011 yılında evinin parkesini yaptırdığı ustanın oğlunun Bursa'da yemek yediği restoranın sahibi cemaatçi çıktı diye tutuklu olan gazetecilerin durumu hatırlatılıyor haklı olarak. Ya da bir başka gazetecinin, 2011 yılında arabasını tamir ettirdiği oto tamircisinin 2009 yılında çalıştığı şirket nedeniyle tutuklu olması gündeme getiriliyor. Örneğin Kadri Gürsel, kendisine SMS atan kişinin Bylock kullanıcısı olduğu suçlaması ile cezaevinde.

Eşinden, kardeşinden, baba-

sından, oğlundan dolayı tutuklu yüzlerce insan var.

Doğal olarak bu atama, '15 Temmuz'un siyasi ayağı' ile ilgili çeşitli yorumları da beraberinde getiriyor.

Peki Şaban Dişli, Erdoğan için neden bu kadar vazgeçilmez?

Erdoğan'ın kişisel zenginleşme ve diktatörleşme hikayesine baktığımızda bu ilişkiden parçalar görebilir miyiz?

Dişli ailesi, aslen Erdoğan gibi Rize kökenli. Uzun yıllar önce Sakarya'ya yerleşmişler.

İyi bir bankacı olan Şaban Dişli, yıllarca yurtdışında çalıştı.

Özellikle Avrupa'nın vergi cenneti olarak bilinen Hollanda'da hatırı sayılır bir tecrübe kazandı. 2008 yılında Vatan gazetesine verdiği bir röportajda, "Garanti Bankası'nın Hollanda şubesini kurmak için bir iki yıllığına yurtdışına gittim. O dönem Harvard'da yaptığım 6 aylık masteri banka karşıladı, maliyeti onlar gönderdi. Halkbank'a geçmişim o sırada. Bir seneliğine gittim, 10 sene sonra geldim. 25 yıl bankacıydım." dedi. Biyografisinde, 1996-2002 yılları arasında Hollanda'da Demir-Halk Bank Rotterdam Genel Müdürlüğü görevini yürüttüğü yazıyor. Yurtdışı Bankalar Birliği kuruculuğu ve yönetim kurulu üyeliği de var CV'sinde.

2001 yılında Tayyip Erdoğan'ın daveti ile siyasete girdi ve AKP'nin kurucuları arasında yer aldı. İlk olarak AKP Dış İlişkiler Başkanı olarak genel merkez yöneticisi oldu. Sonra ekonomiden sorumlu genel başkan yardımcılığı görevine getirildi. Erdoğan'ın vazgeçilmez kurmayları arasına girmeyi başardı.

RÜŞVET İSTİFASINA RAĞMEN ERDOĞAN SAHİP ÇIKTI

Fakat 2008 yılı onun için tatlı rüyaların kabusu dönüştüğü bir yıl oldu. Dönemin CHP Grup Başkanvekili Kemal Kılıçdaroğlu, 11 Ağustos 2008 tarihinde bir 'rüşvetin belgesi'ni' ortaya koydu. Bu, AKP Genel Başkan Yardımcısı Şaban Dişli'ye, 'Silivri'de bir arsanın imar durumunu değiştirme karşılığında 1 milyon dolar ödeneceğini' teminat altına alan bir belgeydi. Altında Dişli ve imar değişikliği talep eden Akademi Ofset A.Ş. adına Mehmet Karasu'nun imzası vardı. 31 Ağustos 2006 tarihli protokol aynen uygulanmış, İstanbul

Büyükşehir Belediyesi'nin 2 Nisan 2007, Silivri Belediyesi'nin de 11 Mayıs 2007 tarihli kararlarıyla Silivri'deki arsanın imar durumu değişmişti. Sonra da bir süpermarkete satılmıştı.

Belgeyi gazetecilere dağıtan Kılıçdaroğlu, Dişli'yi istifaya davet etti. Sakarya Milletvekili Dişli en başta "İlk defa duyuyorum" dese de daha sonra bu

“DİŞLİ, HAKKINDAKİ RÜŞVET İDDİALARINA KARŞILIK BU PARAYI HOLLANDA'DA KAZANDIĞINI ÖNE SÜRDÜ. BU 1 MİLYON DOLARA İLİŞKİN VERGİ DAİRESİNE BİLDİRİMDE BULUNDU MU? BU MİKTARDA BİR PARAYI TÜRKİYE'YE NASIL TRANSFER ETTİ?”

belgeyi kabul etmek zorunda kaldı. "Evet imzaladım, ama niye imzaladım" savunmasına geçti. Daha önce ortağı olduğu Akademi Ofset A.Ş.'nin bir bankadan kredi kullanabilmesi için bankaya teminat yatırdığını, bloke edilen bu teminatın riske uğramaması için de böyle bir protokol imzaladıklarını savundu. Fakat daha sonra Dişli'nin Akademi Ofset'te bir ortaklığının bulunmadığı ortaya çıkacaktı.

Dişli'nin talihsizlikleri bununla da sınırlı kalmadı. Kılıçdaroğlu bir belge daha ortaya çıkardı. O da Mehmet Karasu ile süpermarket zinciri arasında imzalanan bir belgeydi. Daha arsa

satışı yapılmadan önce imzalanan belgede, arsanın imar durumunun değiştirileceğine yönelik taahhütler vardı.

DENİZ FENERİ VE DİŞLİ'NİN SERVETİ

Şaban Dişli, bu 1 milyon doları iş takibi karşılığı almadığını, yurtdışından getirdiği şahsi mevduatı olduğunu öne sürdü. Buna karşılık Almanya'daki Deniz Feneri soruşturmasının bir ayağını takip eden Hollanda, Şaban Dişli'yi kontra bir atakla kısıp aldı. Hollanda Sosyal Demokrat Dernekler Federasyonu (DSDF), Adalet Bakanlığı'na başvurarak Şaban Dişli'nin servetinin de mercek altına alınmasını istedi. DSDF'den yapılan açıklamada, Deniz Feneri Derneği'nin, yıllar önce Rotterdam'da yüklü miktarda para ve altın topladığı belirtilerek "Yardımların amacı dışında bazı kişi ve gruplarca kullanıldığını kendi ifadelerinden öğrendik" deniliyordu. DSDF, Rotterdam Vergi Dairesi'ne de Şaban Dişli için başvuru yapmıştı. Dişli'nin 10 yıldan fazla Rotterdam'da çalıştığı hatırlatılırken "Dişli, hakkındaki rüşvet iddialarına karşılık bu parayı Hollanda'da kazandığını öne sürdü. Bu 1 milyon dolara ilişkin vergi dairesine bildirimde bulundu mu? Bu miktarda bir parayı Türkiye'ye nasıl transfer etti?" soruları yöneltiliyordu.

Uzun süre direnen Dişli, 1 Eylül 2008 akşamı yapılan AKP Merkez Yürütme Kurulu (MYK) toplantısının ardından görevinden istifa etti.

Daha sonra vereceği bir röportajda, "Tayyip Bey bana ilk aşamada 'Deli saçması yani, ne istifası!' dedi, istifamı istemedi." diyecekti.

Erdoğan yine de kendisine sahip çıktı. 2009 yılında kendisini dış ekonomik ilişkiler danışmanı yaptı. 12 Haziran 2011 seçimlerinde de tekrar milletvekili seçti. Şaban Dişli, Erdoğan'ın Köşk'e çıkmasının ardından Başbakan olan Ahmet Davutoğlu'nun da dış ekonomik ilişkiler danışmanlığını yaptı.

BİNALİ YILDIRIM'A DA YAKIN

Bir şekilde taltif edilmeye, el üstünde tutulmaya devam ediyordu. 1 Kasım 2015 seçimlerinde Sakarya'dan yeniden milletvekili oldu. İşin doğası gereği Binali Yıldırım tarafından da tutulan bir insandı. Yıldırım, Davutoğlu'ndan koltuğu devraldığı kongrede Dişli'yi MKYK'ya ve ardından MYK'ya aldı.

Aynı Binali Yıldırım'ın Şaban Dişli'den 9 yıl sonra Hollanda üzerinden köşeye sıkışması da asla tesadüf değil.

Geçtiğimiz Mayıs ayında The Black Sea ve Mediapart isimli bağımsız gazetecilik platformları tarafından Binali Yıldırım'ın offshore hesapları ve bugüne kadar bilinmeyen 140 milyon euro'luk serveti ortaya çıkarıldı. Yıldırım ve ailesinin Malta ve Hollanda'da kayıtlı en az 11 kargo gemisi, yine Hollanda'da 7 gayrimenkulü içeren 140 milyon euro'luk malvarlığı bulunuyordu. Yıldırım bu iddialara cevap bile veremedi. O günlerde Şaban Dişli'nin Hollanda tecrübesinden yararlanıp yararlanmadığı meçhul.

Aynı şekilde Mehmet Dişli'nin de 15 Temmuz'da ağabeyinin siyasi tecrübelerinden ne kadar istifade ettiğini bilemiyoruz. Ama 16 Temmuz sabahı 4 kez aradığı Fatih Danacı'nın, ağabeyi Şaban Dişli'nin dama-

dı olması şaşırtıcı değil. O sırada ağabeyi AKP Genel Başkan Yardımcısı idi. Kendisi ise darbenin tepe yöneticilerinden biri olduğu iddiasıyla gözaltına alındı. O ilk sıcak günlerde Akın Öztürk dahil birçok üst düzey komutanın işkence görmüş halleri havuz medyasına yansdı. Onlar arasında Dişli yoktu. Tabii ki hiç kimsenin işkence görmesi gibi bir arzumuz yok. Ama o günlerde sosyal medyada buna Şaban Dişli'nin kardeşi olmasının çok ötesinde anlamlar yükleyenler de az değildi.

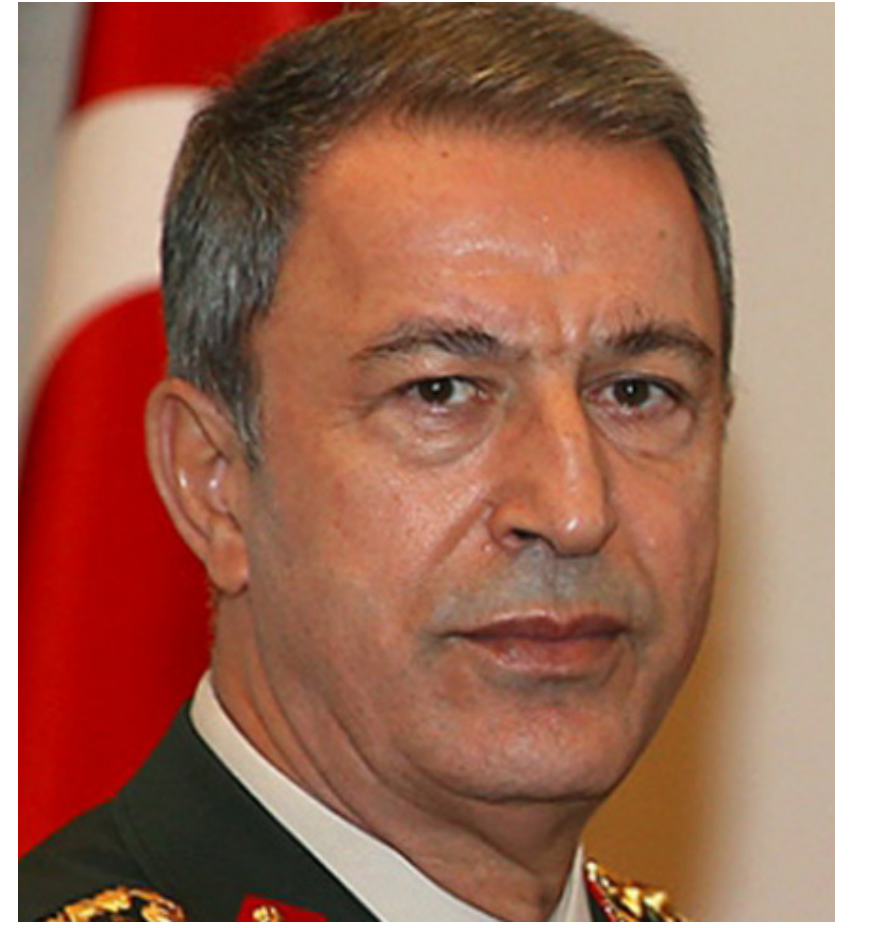
MEHMET DİŞLİ, ORDUNUN DÖNÜŞÜMÜ ÜZERİNDE ÇALIŞIYORDU

Mehmet Dişli, 18 Temmuz 2016 tarihinde savcıya verdiği ilk ifade, “Ben ordunun değişim ve dönüşümü ile ilgili çalışma yapmaktayım. Bir general normalde bir görevde 2 yıl kalır, ben 4 yıldır görevdeyim. Proje Değişim Dönüşüm Dairesinde çalışmaktayım. Bugün de bu planı Cumhurbaşkanımıza arz edecektim. Evraklarım masamda duruyor. Bu görevde bu nedenle fazladan 2 yıl kaldım.” dedi. Yani 18 Temmuz pazartesi günü için Erdoğan'larandevusu olduğunu açıkladı. Eğer darbe olmasaydı Cumhurbaşkanı'na bu yeni stratejik dönüşümle ilgili brifing verecekti.

26 Aralık 2016 tarihli ikinci ifadesinde de “Darbe olmasaydı Cumhurbaşkanına 18 Temmuz 2016 günü sunacağım TSK'nın yeniden yapılandırılması amacıyla hazırlamış olduğum çalışmayı komutana arz etmek istiyordum.” şeklinde konuştu. Üstelik, “Randevuyu bana ağabeyim Şaban Dişli aldı” bilgisini veriyordu.

'DİŞLİ'NİN DAİRESİ, DARBE-NİN LABORATUVARI MIYDI?'

Bu dairenin tamamen Mehmet Dişli için kurulduğu artık sır değil. Savcılık kaynaklı haberlere bile konu oldu. 2015 YAŞ'ında tümgeneralliğe terfisinin ardından Proje Yönetim Daire Başkanlığı'nı bırakacaktı. Bu süreçte dairenin ismi değiştirilerek ve 'statüsü yükseltilerek' başına yeniden Dişli getirildi.

AKAR İLE MEHMET DİŞLİ 16 YIL BOYUNCA HEP AYNI YERLERDE AST-ÜST OLARAK GÖREV YAPTI. AKAR ADETA DİŞLİ'Yİ YANINDA TAŞIDI DESEK ABARTI OLMAZ.

Bu kararı bizzat yeni Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar vermişti. Tayyip Erdoğan'ın da Mehmet Dişli'yi tanıdığı ve onun için yeni bir daire ihsas edilmesine onay verdiği biliniyor.

Ancak bu daire için 15 Temmuz'dan sonra 'darbenin seminer merkezi' yakıştırmaları yapıldı. Savcılık, böyle bir tanımlama yapıyordu. Dişli ve ekibinin, 'dönüşüm' adı altında darbenin stratejisine çalıştığını öne sürüyordu. Hürriyet'ten Sedat Ergin ise 'darbenin laboratuvarı' nitelemesinde bulunacaktı.

Dişli gerçekten de 4 yıldır böyle birdarbenin hazırlığını mı yürütüyordu? Öyleyse, Erdoğan'ın cemaatin tasfiyesi için fiili olarak düğmeye bastığı 2012 yılında bu dairenin başına getirilmiş olmasının bir anlamı olmalı. Ve hep orada tutulmasının da... Bizzat Hulusi Akar tarafından hep korunup kollanmasının, ona özel bir daire kurulmasının da tabii ki...

ARKALARINDA 16 YILLIK BİR MAZİ VARDI

Akar ile Mehmet Dişli'nin kariyerlerindeki son derece dikkat çekici ilişki, böylesine bir ayrıcalığı anlaşılır kılacak kesişmelerle dolu. 16 yıl boyunca hep aynı yerlerde ast-üst olarak görev yaptılar. Akar adeta Dişli'yi yanında taşıdı desek abartı olmaz. Detaylarını merak edenler Yıldıray Oğur ve Sedat Ergin'in ilgili yazılarını okuyabilir.

15 Temmuz akşamı saat 21.00'de Mehmet Dişli, Akar'ın makam odasına girdiğinde arkalarında böyle bir mazi vardı. Haliyle, “Ben komutanla 16 yıldır değişik kademelerde çalıştım. Komutanı ailemin bir parçası olarak görüyorum.” demesi anlamsız değildi.

Meseleyi kördüğüm haline getirense o gece ve ertesi gün yaşananlara dair ikilinin birbirine 180 derece ters ifadeler vermesi idi. Genelkurmay Başkanı, Akıncı'ya Dişli ile beraber gidip beraber dönmesine rağmen ‘yol arkadaşı’nı tutuklatmıştı. Fakat sürpriz olmayan bir şekilde, zamanla bir orta noktayı bulma eğilimine girdiler. Tabii ki Akar, Dişli'nin çizgisine yaklaşan taraftı. Mehmet Dişli, çatı davasının 29 Mayıs tarihli duruşmasında, “Yaşadığı travmatik ortam nedeniyle beni yan-

lış anlamış olabilir. Geçen sürede mantıklı düşünecektir” ifadelerini kullandı. Ertesi gün TBMM'ye ulaşan Hulusi Akar imzalı yazılı cevaplarda ise Genelkurmay Başkanı'nın özenle Dişli'yi korumaya aldığı görülecekti. İlk ifadesinde tamamen Dişli'yi suçlayan Akar, 10 ay sonra o geceyi anlatırken Dişli'nin adını hiç zikretmedi. Sadece, elindeki plastik kelepçenin Dişli'nin onayıyla çıkarıldığını kayıtlara geçirdi.

Bütün bunlara rağmen Dişli'nin neden tutuklu; Akar'ın da neden kahraman olduğunu anlamak şimdilik zor. Belki ileride anlaşılacaktır.

BİNALİ YILDIRIM, MEHMET ŞİMŞEK, ŞABAN DIŞLI, 15 TEMMUZ...

Şaban Dişli, kardeşinin darbenin liderleri arasında zikredilmesine rağmen AKP Genel Başkan Yardımcılığı görevinden istifa etmedi. Erdoğan yine “Deli saçması, yani ne istifası!” demiş olabilir. Mayıs ayındaki olağanüstü kongrede ise MKYK'ya alınmadı. Kardeşinden dolayı böyle bir tasarrufta bulunulduğu yorumları yapıldı. Fakat Cumhurbaşkanı Erdoğan bir kez daha kendisine sahip çıkarak ekonomi başdanışmanlığına getirdi.

Erdoğan'ın bütün yol arkadaşlarına karşı vefalı davrandığı söylenemez. Kiminle nereye kadar yürüyüp ne zaman yolları ayıracağına karar verme noktasındaki ustalığı malum. Mesela “Cumhurbaşkanı ile 3. yıl özel yayını”nda Binali Yıldırım için, “Belediye başkanlığı öncesinden beri beraber aynı yolda yürüyoruz. Allah beraberliğimizi daim etsin” diye dua etmişti.

Binali Yıldırım'ın Erdoğan için önemini uzun uzun anlatmaya gerek yok. Sebebini de...

Uzun yıllar Merryll Lhinch'te üst düzey yöneticilik yapan Başbakan Yardımcısı Mehmet Şimşek'in Erdoğan kontekstine uymayan bütün tavır ve söylemlerine rağmen kabinede tutulmasının nedenini de Ankara'nın iyi gazetecileri biliyor. Wikileaks belgelerine kadar düşen ve Alman istihbaratının ele geçirdiği belgelerle de sabit olan Erdoğan'ın yurtdışındaki çetrefilli para hesapları, iyi derecede finans ve bankacılık bilgisi gerektiriyor.

Bir dönem Erdoğan'ın İsviçre'deki hesaplarını yönettiği iddia edilen Hasan Yeşildağ, yeni medya patronu örneğin. Ethem Sancak'tan alınan Star, Akşam, Güneş gazeteleri artık onun.

Şaban Dişli de yurtdışı bankacılık tecrübesi ile iyi bir kariyere sahip. Adı 17 Aralık sonrası Süleyman Aslan'ın yerine Halkbankası için de geçmişti. Şüphesiz böyle bir tasarruf da kimseyi şaşırtmazdı. Fakat olmadı.

Cumhurbaşkanlığı başdanışmanlığına getirilmesi ise kuşkusuz Bülent Arınç ve Kadir Topbaş gibi damatları üzerinden baskı altına alınan partilileri çok rahatlatmıştır.

Yolsuzluk, rüşvet, off-shore hesaplar, İsviçre bankaları, yol arkadaşlığı, 15 Temmuz, darbe...

Biraz karmaşık anlatmış olabilirim.

Ama çarkın ‘dişli’leri belli bir nizam ve intizam içerisinde dönüyor merak etmeyin.

VEYSEL AYHAN

VeyselAyhan@Tr724.com

@veyhann

Agop'un kurbanı ve Recep'in camisi

BİLEN BİLİR, ibretlik bir Kurban bayramı hikayesidir. İstanbul'da Müslüman, Hristiyan ve Yahudi'lerin barış ve huzur içinde yaşadığı bir bayram günüdür.

Küçük Agop babasına sitem eder: **- Baba biz niye kurban kesmiyoruz, bizim Tanrı'mız yok mu**, der. Babası ısrara dayanamaz. Mantıken de reddedemez.

Ama karısı karşı çıkar: **- Yahu sen delirdin mi? Ermeniler kurban kesmez**, der. Der ama baba bir kere karar vermiştir. Gider güzel bir koç alır. Bir de iri bir bıçak. Bıçağı kapıp koçun yamacına geçer. **“Baba, oğul ve Kutsal Ruh olan tek Tanrı'nın adıyla...”** deyip bıçağı sallar. Ama koçun ayaklarını bağlamamıştır. Tutma işi küçük Agop'tadır. Koç, ilk sıyrığı aldığı anda Agop kendini metrelerce uzakta bulur. Koç önde baba arkada bahçede döner dururlar.

BİR ÖMÜR CAMİDE NAMAZ KILDIRIP, SARIK ESKİTENLERİN YEZİT'E RAHMET OKUTTUĞUNA ŞAHİT OLDUK.

Komşusu yan bahçeden seslenir: **- Boşuna işkence çekme, git Müslüman kahvesinden birini bul, o kessin!** der. Babanın aklına yatar, hemen elinde bıçak kapıdan fırlar, üstü başı kan içinde kahveye dalar. Gören kenara kaçar.

Telaşlı ve aceleci bir ses tonuyla:

- Aranızda Müslüman var mı? der. Herkes telaşla ayaklanır. Kahvenin ortası anında boşalır.

En akıllıları çaycıdır:

- Kahvede Müslüman ne gezer, sen camiye git, Müslümanlar orada, der.

Baba oradan çıkıp camiye koşar. Öğle namazının duası yapılmaktadır.

Arkadan:

- Aranızda Müslüman var mı? diye bağırır. Cemaat kaçar.

Arka saftaki biri en önde mihrapta sırtı dönük dua eden imamı eliyle işaret eder:

- İşte aha Müslüman! der. Baba öne doğru ilerler. İmam neler oluyor diye ayağa kalkıp döner ki elinde koca bir bıçak, üstü başı kan içinde Ermeni babayı görür.

Baba, imama:

- Sen Müslümanmışsın, doğru mu, der.

İmam bir gözü kanlı bıçakta, diğer gözü Ermeni'de, kısık ve titrek bir sesle:

- Dur yahu! Dört rekat namaz kıldırık diye hemen Müslüman mı olduk...

Hikayenin aslı var mı yok mu önemli değil. Mesajı doğru ve sahih.

İnsanın sadakat ve samimiyeti tehlike karşısındaki tavrıyla ortaya çıkar.

Kimi inancını en ufak riskte bir safra gibi kenara bırakır, kimisi dünyevi çıkarlara bedel olarak tered-

düt etmeden satar. Kimi ise inanç ve doğruları için her şeye katlanır, hayatını bedel olarak ortaya koyar.

İNANCI İÇİN HER ŞEYİ 'KURBAN' ETMEK

İmanın ve sadakatin zindanlarla, kan ve işkencelerle sınıandığı zor ve kasvetli günlerdeyiz. Öyle ki bebeklerin anne babalarından sürgünde olduğu zamanlar. En ölümcül hastaların ameliyat masasından hapishane hücrelerine hoyratça atılışını gördük.

Bir ömür camide namaz kıldırıp, sarık eskitenlerin Yezit'e rahmet okuttuğuna şahit olduk.

Tek bir şer'i delile dayanmadan milyonlarca mümini tekfir eden Taylasanlıların, fiyakalı cübbeleleriyle dalalet vadilerine yuvarlandığını gördük.

Namaz kılıp günde kırk defa Allah'ın rahmetinden söz edenlerin dişlerinin uzayıp uzayıp sivrildiğini, dillerinden, gazap ve zulüm kanı sızdığını hayretle fark ettik. Her sözüyle insanların arasına bir başka düşmanlık tohumu ekenlerin halife diye pazarlandığını gördük.

Ve böylece **“Cennetin ucuz, cehennemün lüzumsuz olmadığı”** hakkıyla anladığımız günlere erdik.

Güzel olan şu ki sınananların ekseriyeti inançları için her şeye katlanıyor, varlıklarını 'kurban' ediyor ve Allah'ın inayetiyle kazanıyor, sınayanlar ise hipnoz edilmişçesine korkunç akıbetlerine doğru güle oynaya yol alıyor...

BARBAROS J. KARTAL

BarbarosKartal@Tr724.com

@barbarosjkartal

BAYRAM GELMİŞ NEYİME YAZI DENEMESİ

15 TEMMUZ'DAN ÖNCE HEPİMİZİ BİR SALONA TOPLASALAR VE DESELER Kİ: BURS VERDİĞİNİZ İÇİN SİZİ HAPSE ATACAKLAR, İŞKENCELER YAPACAKLAR. ŞİMDİ ÇIKIP GİDEN KURTARSIN KENDİNİ... BEN BİR KİŞİNİN BİLE SALONU TERK EDECEĞİNİ SANMIYORUM. DESELER Kİ ZAMAN GAZETESİ ABONESİ OLDUĞUNUZ İÇİN SİZİ HAPSE ATACAKLAR, ORADAKİLERİN BİR ABONE DAHA OLACAKLARINA ŞÜPHEM YOK.

Safım ya, illa tutturdular bayram gazetesi yapıyoruz sen bayram yazısı yaz diye. Şöyle kalemin kuvvetli, böyle içten yazar-sın falan filan. Bir sürü ihtiyar varken bana mı düşer demeden ihale bana kaldı? “Hepiniz ülkeyi, dünyayı, hizmeti kurtarıırken bana bu iş öyle mi?” diyemedim. Malum TR724'te yazılar ‘yazdırılıyor’. Öyle kimse kafasına göre takılamıyor. Müstear da bol, atış serbest.

Eski zamanlarda bayram günlerinin en tilt olduğum şeyiydi ağdalı bayram yazıları, Süleymaniye’de bayram sabahı öykünmeleri, uzun uzun sms’ler. Yazılmış olmak için yazılan, yazanın bile tamamını okuduğundan şüphelendiğim duyar kasan mesaj yüklü notlar. Bayram bu işte illa düğüne konuşmaya gelmiş abi gibi düğün yerini cenaze evine çevirmeye ne gerek var? Yahu ara 30 saniye konuşalım, daha samimi

olacak. Yok, illa yazacak arkadaş. Seni hatırladım işte. Benden çıktı, top sende. Şimdi iyi gün dostları gidince birer birer, kalanlara atın ya ne varsa yollayın diyor insan :).

O mesajlar içerisinde bir tanesi var ki hiç değerini bilememişiz, hiç anlayamamışız esrarını. Alvarlı Efe’nin enfes ifadesiyle:

*Can bula cânânını
Bayram o bayram ola
Kul bula Sultânı’nı
Bayram o bayram ola.
Hüzn-ü keder def ola
Dilde hicap ref ola
Cümle günah af ola
Bayram o bayram ola.*

Bayramların aslında dini birer gün ve çok özel zaman dilimleri olduğunu unutalı çok olmuş. Her şeyin araç, amacın sadece Allah’ın rızasını kazanmak ve mağfirete mazhar olmak oldu-

ğunu da.

“Amelinizde rıza-yı ilâhî olmalı. Eğer O razı olsa, bütün dünyaya küsse ehemmiyeti yok. Eğer O kabul etse, bütün halk reddetse tesiri yok” deyip geçebilecek, kimseye takılmadan ayakta dimdik duracak kuvvette olmalıymışız.

Ama hayat hatırlatıyor insana.

Samimiyetle mesleği rıza-ı ilâhi olduğunu söyleyip O’nu unutanlara Allah ilahi bir lütuf misali, “Allah, Allah” diye kıvrandırıyor sonunda.

Yine bir bayram günü...

En hüzünlü bayramlarımızı idrak ediyoruz bir süredir. Her gün bir diğerinden karanlık. Sadece takvimde gelen günün adı bayram.

Bayramdan birkaç gün önce anesi ya da babasını kaybeden ailelerin bütün herkesin bayram sevinci yaşadığı anlarda hisset-

tiklerini bu sefer bütün bir camia ve biraz vicdanı kalmış insanlarla yaşıyoruz.

‘Ateş düştüğü yeri yakar’ misali değil bu sefer, herkesin içinde bir burukluk, kalbinde bir yumru dokunsan ağlayacak ama bayram diye yine de tebessüm etmeye çalışan yüzler.

Kiminin yakını içeride, kimi anasından, babasından, eşinden çocuklarından uzak, kimi gurbet ellerde mahsun, kimi işsiz hayatta tutunmaya çalışıyor, kimi bir evin içerisinde mahpus.

Cenazesi olan komşuya ayıp olmasın diye televizyonu açmayan, çocukları susturan o eski komşular da yok etrafta. Onlar bu halinizden son derece keyifli.

Her şey düzelse kaç yazar, bütün dünyada insanların yaşadıklarını hele hele Müslümanların yaşadığı zulümleri görünce epey gamsız dolaşmışız. Ülkede din adına bir şey bırakmamaya yeminliler.

“Allah var, gam yok!” diyenlerin imtihanı bu. Bakalım bu söz heyecanla atılmış bir slogan mıymış yoksa kalpten gelen bir hissiyat mıymış? Testi çok ağırmış. Yaşamadan bilinmiyormuş. “O gün bana mı güvenmiştiniz böyle dik dururken yoksa kurumlarınıza mı?”. Bak aldım işte hepsini.

Bu dünyanın, bu halkanın böyle bir yer olduğunu söylüyorlardı halbuki. Unutmuşuz.

Bu yol uzaktır menzili çoktur,

Geçidi yoktur derin sular var.

Gözyaşına, acıya, dertlenmeye talip insanlar aranmamış gibi geçmiş. Sanki sadece bunlar vaat edilmemiş gibi. Bu dünyada her şeyin her zaman yolunda gideceğine iman etmiş gibi. “Sizden öncekilerin yaşadıklarını yaşamadan...” ilahi ikazını hiç duymamış gibi. “Bir yanlış olmasın, bize böyle anlatılmadı” der gibi.

15 Temmuz’dan önce hepimizi bir salona toplasalar ve deseler ki:

Burs verdiğiniz için sizi hapse atacaktı, işkenceler yapacaktı. Şimdi çıkıp giden kurtarsın kendini...

Ben bir kişinin bile salonu terk edeceğini sanmıyorum.

Deseler ki Zaman Gazetesi aboneli olduğunuz için sizi hapse atacaktı, oradakilerin bir abone daha olacaklarına şüphem yok.

Yurt yaptırdığınız, okul yaptırdığınız için başınıza çok kötü şeyler gelecek. Ben bir kişinin milim kımıldayacağını sanmıyorum.

Hocaefendi’yi sevdiğiniz için size zulüm edecekler dense bütün herkesin içinden ne dualar okuyacağını tahmin ederim.

Evler açtığınız, fakir gençlere sahip çıktığınız için sizi ters kelepçe ile ekranlarda teşhir edecekler deseler, “gururla” derdi insanlar.

Himmet verdiğiniz için malınıza mülkünüze el koyacaklar, beş parasız kalacaksınız deseler “malım mülküm bu uğurda feda olsun” demeyecek esnaf tanımıyorum.

Sizi işlerinizden atacaktı, pazarda sebze satacaksınız, ayakka-bı boyayacaksınız dense ki den-di kimsenin umurunda olacağını da sanmam.

Ama yaşamak başkaymış... Yaşamadan da bilmek yokmuş.

Çağrı filminde sırtına koca kaya parçasını koydukları sahabeye ağlamak gibi değilmiş yaşamak. Üstad ile hapis yatan abiyi görüp ne talihli demek gibi de değilmiş. “Bütün malım bu ya Resulullah” deyip evde hiçbir şey bırakmayan Ebu Bekir’i dinleyip hislenmek gibi de değilmiş.

Hala başımıza gelenlerin “gazete bunu yazdı”, “televizyon şunu dedi”, “o mahrem hizmetteki bunu yaptı”, “Adil Öksüz”, “Ka-

muya girmeye ne gerek vardı”, “Zamanında AKP’yi çok destekledik”, “Zamanında cemaat...” gibi sebepler yüzünden geldiğini düşünenlere çok içerliyorum. Arkadaş sen o zaman hiç anlamamışsın meseleyi. Elbette zahir de bir sebebi olacak masal dünyasında değiliz ama gerçekten hala bunlar yüzünden mi başımıza geldiğini sanıyorsun? Çok yazık.

Metafizikle açıklama her şeyi, artık tatmin etmiyor, daha da tepki topluyor.

Yahu senin varoluş sebebin metafizik. Başına dertler gelince mi tatmin etmez oldu. Kaldı ki 15 Temmuz denen kabusla ilgili yüzlerce gerçek ortaya çıktı bir tanesine bile denk gelmedin mi? O zaman Ahmet Altan neden içerde? O zaman Demirtaş neden hapiste? Neden onlarca yer yıkıldı, yakıldı. Cumhuriyetçiler neden hapiste? Enis Berberoğlu’nun suçu ne? Cemaatle ilgisi olmayan insanlar neden atıldı? Bir tek biz miyiz zulüm gören?

“AKP’Yİ ÜLKENİN BAŞINA BİZ BELA ETTİK”

Bu yalanı vura vura soktular kafalara. Cemaatin AKP’yi desteklediği zamanda kim desteklemedi ki? AB diyen, reformlar-özgürlük diyen, özgürlükçü anayasa diyen, Kürt açılımı, Alevi açılımı yapan kimdi? Kim değişti? O zaman destek verip şimdi muhalif olanlar aydın da bir tek sen misin karanlık? Bu kadar eziklik çok fazla, yapma bunu kendine.

“ALEYHLERİNE HİÇ YAZMADIK.”

Onun için gelir gelmez arşivleri yakttılar değil mi? Aman suçumuz bir bu olsun. Bir de onlara sor bakalım bunu? Gazetecilik, televizyonculuk dersi verenlerin o zaman ve bu zaman nasıl yayın yaptığı görünce. Neyse.

Bugün hiç bir kanala çıkamayanlar cemaatin AKP'ye en çok destek verdiği zaman ve sonrası bir tek nereye çıkabiliyormuş, nereye konuşabiliyormuş bir sor is-tersen.

“DEVLETLE SAVAŞILMAZ KAY-BEDİLECEĞİ BELLİYDİ”

O zaman Nuriye-Semih güzellemleri neden yapıyorsun twitter'ında. Demirtaş'a özgür-lük falan. Zalim devlete boyun mu eğseydi Cemaat. Eğmedi be-deli neyse ödüyor.

“SENİN TUZUN KURU”

Bunu diyenin kafasına bir şişe tuz ruhunu boşaltıp şişeyi de... Kim-se kimsenin ne yaşadığını bile-mez. Boşuna girme günaha gü-zel kardeşim.

“MAZLUMLAR HAPİSTE AĞA BABALARI KAÇTI”

Yok öyle bir şey güzel kardeşim inanma her denene. Bak benim geldiğim yerde olanları sana sa-yayım. Ekseriyetle Hizmet'in en fedakar tabakası öğretmenler, öğrenciler, memurlar, çalışanlar, esnaflar var. Gidilen birçok ülke-de durum aynı. Çıkabilen çıkabil-di, keşke herkes çıkabilse.

“BÜYÜK ABİLER DIŞARIDA”

Evet dışarıdalar. Çünkü 15 Temmuz'dan çok çok önce onlar için başlayan cadı avından dola-yı yurt dışına zaten çıkmışlardı. O zaman ne böyle toplu tutukla-malar ne de zulüm vardı. Onlar dönünce kimseyi serbest bırak-mayacaklar. Onlar dışarıda diye de kimse tutuklu değil.

“PARASI OLAN KURTULDU, OLAN FAKİRLERE OLUYOR”

Bu da yanlış. Hapisteki esnaf ve iş adamlarının sayısı dediğinin yanlış olduğunu gösteriyor. Kal-dı ki binlerce iş adamının bütün mallarına çöktüler, aile üyelerini hapse attılar. Bir ömür birikimle-ri bir gecede gasp edildi. Medya-

da duyduğun haberlerde adı ge-çenler AKP'liler ve onların yakın-ları.

“CEMAATİN HİÇ Mİ HATASI YOK HALA KUYRUK HAVADA”

Olmaz olur mu. Tonlarca. İnsan-lardan müteşekkil bir yapının içinde hatanın olmaması müm-kün mü? Cemaatin hiçbir hata-sı bu zulmün karşılığı değildir. Bu zulme gerekçe gösterilemez. “Ama cemaat...” diye başlayan-lara siktin artık kes sesini de. Ce-maate eskiden beri düşmanlık yapanların esasında neye düş-man oldukları bellidir. Şimdinin psikolojik harbi ile ülkedeki bü-tün kötülükleri sana ihale edip ellerini yıkamak isteyenlerin kim olduğunu yakında herkes göre-cek. Hizmet daha çok insana ula-sılsın daha çok olsun diye manen binlerce bina yapmaya kalkmış. Bu binaların bazısında çimento, bazısında demir hiç olmamış. Her binayı da işin ehli yapmamış. İn-san faktörünü unutulmuş. Sayı-lardan ibaret kalmış her şey. Ha-taları görürsün bir daha aynı ha-tayı yapmazsın. Aynı hatayı ya-pacak insanlar eninde sonunda zaten bir seleksiyona uğrayacak için rahat olsun.

“CEMAAT DARBE YAPTI, BA-ŞARAMAYINCA BEDELİNİ ÖDÜ-YOR.”

En çok için bu konuda rahat ol-sun arkadaşım. FETÖ diye 24 saat yayın yapılan yapı darbe yapmaya kalksaydı ne o sara-yın bir tek tuğlası yerinde kalır-dı ne de o gece sırta sırta gü-lücük saçanlar piyasada olurdu. Ne de IŞİD bozuntusu tipler kafa kesebilirdi. Belli ki uzun bir sü-redir planlanan, Cemaate sem-patisi bilinen insanlar üzerinden bir senaryo planlanmış ve nasıl öldükleri ısrarla açıklanamayan sivillerin sayesinde amaçlarına ulaşmışlar. Bu kadar kendileri-ne güveniyorlarsa mahkemele-ri canlı yayınlasınlar. Akar ve Fi-

dan gidip bir ifade versin göre-lim bakalım kim neyi planlamış. Darbeyi hangi saatte öğrendiği-ni bile on kere farklı söyleyen zat hiç ifade verdi mi? Medeni bir ül-kede ilk onu dinlerdi savcılar.

“HİZMETTE FİTNE ÇIKTI. HER-KES BİRBİRİNİ ELEŞTİRİYOR”

Hizmet büyük bir deprem yaşa-dı. Doğal olarak bu iş neden ba-şımıza geldi diye herkes kafa yo-ruyor. Kimisi birbirini suçluyor. Kimisi de bundan sonra aynı ha-taların yapılmaması için öne-rilerini söylüyor. Kimi çok sert, Hocaefendi'ye vefasızlık yapıldığı hissiyle duygusal davranı-yor kimisi de kaderin bu işlerde hiç hissesi yokmuş gibi davranı-yor. İfrat tefrit arasında düşün-celer paylaşıla paylaşıla bir orta yol sıratı müstakim oluşacak. Umutsuzlanma. En haşin birbiri-ni eleştirenler bile asgari müşte-reklerde hem fikir. Hizmetin ma-yası sağlamdır. Mayayı vurana güven.

Bayram yazısından nereye gel-dik. Böylece “sen bayram yazısı yaz” diyenlerin hem gönlü oldu hem de yine ülkeyi hizmeti kur-tardık çok şükür.

Allah hepimize en hakiki bay-ramları yaşatacağı günlere ka-vuşmayı nasip etsin. İçerideki mazlumlara tez zamanda özgür-lüğüne kavuştursun inşallah. Ül-kemizi bütün şer planlardan mu-hafaza etsin. Bütün milleti haki-katlere uyanmayı nasip etsin. Za-limleri kahretsin, perişan etsin.

Bütün zihni berrakların ve kafa-sı karışıkların büyüklerinin elle-rinden küçüklerinin gözlerinden öperim. Başta gıcık olduğumu söylediğim ama kıymetini şimdi bildiğim bayram mesajlarından biriyle bitirelim:

O'nu bulan neyi kaybeder

O'nu kaybeden neyi bulur

Hayırlı bayramlar.

CEMİL TOKPINAR

CemilTokpinar@Tr724.com

@CemilTokpinar

HAK ETTİĞİ DEĞERİ VERMEDİĞİMİZ MUHTEŞEM BİR HAZİNE

HACET NAMAZI

HACET NAMAZINDAN ALACAĞIMIZ VERİMİN DERECEŚİ İHLÂS, HUŞÛ, İZTIRAR HÂLİ, YAKÎNİMİZ İLE ALLAH’IN TAKDİR VE HİKMETİNE GÖRE DEĞİŞİR.

Sizi mutsuz eden büyük bir derdiniz mi var? Ulaşmak istediğiniz muhteşem bir idealin peşine mi düştünüz?

Huzursuzluk, ailenizin ayrılmaz bir parçası mı oldu? Birisi kalbinizi mi kırdı? Önemli bir sınav mı gireceksiniz? Günü gelmiş bir borcunuzu hâlâ ödeyemediniz mi? İşsiz misiniz? İşten mi atıldınız? İşinizde bir türlü arzuladığınız başarıyı yakalayamadınız mı? İyi bir evlilik mi istiyorsunuz? Çocuğunuz mu olmuyor?

Bunlardan çok daha önemli yüce gayeler uğruna çaba harcıyor, insanlığa İslâm’ı ve Kur’an’ı anlatmak için çırpınıyor, bir dizi plân ve program yapıyorsunuz. Ancak bir tarafta önünüze konan engeller, diğer tarafta gerçekleştirmeyi istediğiniz manevî projeler var. Bilhas-sa İslâm âleminin maruz kaldığı acılar, ızdıraplar, saldırılar, tu-

zaklar yüreğinizi yakıyor.

Kısaca maddî manevî, küçük büyük, dünyevî, uhrevî bütün dertleriniz veya arzularınız için kılacağınız muhteşem bir namaz var: Hacet namazı.

Elbette bir kul olarak sebeplere sarılacak, üzerinize düşeni yapacaksınız. Ama bazen olur ki, sebepler tükenir ya da etkisiz kalır, bütün yollar denenir, çareler biter, ne yapacağını bilememenin ızdırabıyla yapayalnız kalırsınız. Artık kalbiniz kederli, gözünüz yaşlı, hüzün denizinde yüzerken hacet namazı sizi sahile çıkaracak bir can simididir.

İşte bu muhteşem fırsatı değerlendirenlerden birisi olan Hz. Enes (r.a.) harika bir sonuç alır.

Bir yaz günü Hz. Enes’e bahçıvanı gelerek, yağmur yağmadığından ve bahçenin kurduğundan yakındı.

Bu haber üzerine Hz. Enes,

Resûlullah’ın (a.s.m.) *“Herhangi bir ihtiyacı olan kimse iki rekât namaz kıldıktan sonra Allah’a dua etsin”* şeklindeki “hacet namazı” tavsiyesini hatırladı.

Su isteyerek abdest aldı ve namaza durdu. Selâm verdikten sonra bahçıvanına:

“Gökyüzünde bir şey görebiliyor musun?” diye sordu. Bahçıvan:

“Göremiyorum” dedi. Hz. Enes, tekrar içeri girip namaz kılmaya devam etti.

Birkaç kez bahçıvana:

“Gökyüzünde bir şey görebiliyor musun?” diye sorunca adam:

“Kuş kanadı gibi bir bulut görüyorum” dedi.

Bunun üzerine Enes (r.a.) namazını ve duasını sürdürdü. Az sonra bahçıvan Hz. Enes’in yanına girdi ve:

“Gök bulutla kaplandı ve yağmur yağmaya başladı” dedi. Bunun üzerine Hz. Enes:

“Haydi, ata bin de yağmurun nerelere kadar yağdığına bak” dedi.

Bahçıvan etrafı dolaştığında, yağmurun sadece Hz. Enes’in büyük bahçesine yağdığını gördü. (İbn-i Sa’d, et-Tabakâtü’l Kübrâ, c.7: 21-22)

İşte tüm sıkıntılı zamanlarımızda uygulayabileceğimiz bir başka örnek:

Sahabelerden Ebû Mi’lâk (r.a.)

isminde ticaretle uğraşan bir zat vardı. Bir defasında ticaret için yolculuk yapıyordu. O zamanlarda yol güvenliği yoktu. Bu yüzden karşısına silahlı bir eşkiya çıktı.

“Neyin varsa çıkar, seni öldürecekim” dedi. Bu tehdit karşısında Ebu Mı’lâk:

“Maksadın mal almaksa al” dedi. Hırsız ise, malı almakla birlikte izini de kaybettirmek istiyordu:

“Ben sadece senin canını istiyorum” dedi. Ebu Mı’lâk:

“Öyleyse bana izin ver namaz kılalım” dedi. Hırsız:

“İstediğin kadar namaz kıl” deyince Ebu Mı’lâk namaz kıldı ve şöyle dua etti:

“Ey kalplerin sevgilisi! Ey yüce arşın sahibi! Ey her dilediğini yapan Allah’ım! Ulaşılmayan izzetin, kavuşulmayan saltanatın ve arşını kaplayan nurun hürmetine beni şu adamın şerrinden korumanı istiyorum! Ey imdada koşan Allah’ım, yetiş imdadıma!”

Ebu Mı’lâk, bu duayı üç defa tekrarladı. Duasını bitirir bitirmez, silahlı bir atlının hızla yaklaştığını gördü. Atlı, hırsız bir mızrak saplayarak öldürdü. Sonra da Ebu Mı’lâk’a döndü.

Allah’ın lütfuyla kurtulan sahabe:

“Kimsin sen? Allah senin vasıtanla bana yardım etti” diye şaşkınlıkla sorunca atlı kişi şu cevabı verdi:

“Ben dördüncü kat gökteki meleklerdenim. İlk duanı yapınca gök kapılarının çatırdadığını işittim. İkinci defa dua edince, gök ehlinin senin kurtulman için feryat ettiğini işittim. Üçüncü defa dua edince, ‘Zorda kalan biri dua ediyor!’ denildi. Bunu duyunca Allah’tan, hırsız öldürmek için beni görevlendirmesi-

ni istedim. Allah da kabul etti ve yardımına geldim. Şunu bil ki abdest alıp dört rekât namaz kılan ve bu duayı yapan kimse nin, zorda olsun veya olmasın duası kabul edilir. (İbn-i Hâcer, el-İsâbe, c.4: 182)

Hacet namazı kılarak bir derdinden kurtulan veya muradına kavuşan çok kimse vardır. Elbette bu örneklerin hepsi, yukarıdaki gibi harikulade olmayabilir. Çünkü hacet namazından alacağımız verimin derecesi ihlâs, huşû, ızdırar hâli, yakînimiz ile Allah’ın takdir ve hikmetine göre değişir.

HACET NAMAZI NASIL KILINIR?

Hacet namazı, yatsı namazından sonra iki, dört ya da on iki rekât olarak kılınır. Yatsı namazından sonra müsait olmayan başka vakitlerde, bilhassa teheccüd vaktinde kılabilir. Hz. Peygamber’den gelen bir rivayete göre hacet namazının ilk rekâtında Fâtiha’dan sonra üç defa Âyete’l-Kürsî, diğer rekâtlarda Fâtiha’dan sonra sırasıyla birer defa İhlâs, Felâk ve Nâs Sûreleri okunur. Bununla birlikte başka sureleri okumak da mümkündür.

Hacet namazı bitince Allah’a hamd ve sena, Resûlullah’a salât ve selâmdan sonra bir hacet duası okunması sünnettir. Peygamber Efendimizden (s.a.v.) rivayet edilen çeşitli hacet duaları vardır. Bunlardan birisi şudur:

“Allahümme innî es’elüke tevfiķa ehli’l-hüdâ ve a’mele ehli’l-yakîni ve münâsahete ehli’t-tevbeti ve azme ehli’s-sabri ve cidde ehli’l-haşıyeti ve talebe ehli’r-rağbeti ve teabbüde ehli’l-vera’i ve irfâne ehli’l-ilmi hattâ ehâfek. Allahümme innî es’elüke mehâfeten tahcizünî an ma’siyetike hatta a’mele bi-tâatike amelen estehikku bihî rızâke ve hattâ ünâshake bi’t-

tevbeti havfen minke ve hattâ uhlisa leke’n-nasîhate hubben leke ve hattâ etevækkele aleyke fi’l-umûri husni zannin bike. Subhâne hâlikî’n-nûr.”

Bu duanın anlamı şu şekildedir:

“Allah’ım, Senden hidayet ehlinin başarısını, yakîn ehlinin amellerini, tevbe ehlinin öğütlesmesini, sabır ehlinin azmini, haşyet ehlinin ciddiyetini, rağbet ehlinin talebini, verâ ehlinin ibadetini, ilim ehlinin irfanını isterim ki, Senden gereği gibi korkayım. Allah’ım, Senden öyle bir korku isterim ki, o beni Sana isyandan menetsin. Tâ ki, Sana itaat ile öyle amel edeyim ki, onunla Senin rızana ereyim. Senden korkarak tevbeyle Sana döneyim. Sırf Senin sevgini kazanmak için hâlis nasihat edeyim. Her işte Sana güvenip Sana dayanayım. Sana güzel zan besleyeyim. Nurun yaratıcısı Allah’ı tesbih ederim.”

Peygamberimizden (sav) rivayet edilen başka hacet duaları da vardır. Onları da okumak mümkündür.

Hacet duasını okuduktan sonra Allah’tan ihtiyacımızın giderilmesi yolunda dilekte bulunmalıyız. Duaları okurken, çektiğimiz acının tesiriyle tamamen Allah’a yönelmeli, çok samimi bir şekilde yalvarmalı, hâlimizi düşünerek gözyaşı dökmeliyiz.

Hacet namazının ne zaman, nasıl kılınacağı ve ne okunacağı hususunda kendi hâlet-i ruhiyenize göre davranabilirsiniz. Bazı sıkıntılar ve istekler anlıktır. Mesela, bir haksızlığa uğradınız, bir eşyanız kayboldu, merak ettiğiniz bir kimseden haber alamadınız, acil yatırmanız gereken bir borcunuz var... Bu durumlarda hemen abdest alıp hacet namazı kılıp dua edebilirsiniz.

Eğer geniş zamana yayılan bir derdiniz veya arzunuz varsa, me-

sela üniversite sınavını kazanmak, çocuğunuzun veya eşinizin ıslahını istemek, iyi bir iş bulmak, çok ağır borçlardan kurtulmak, uzun süren bir hastalık için şifa istemek ve benzeri durumlarda yatsı veya teheccüd namazından sonra birkaç gün veya daha fazla kılabilirsiniz.

Bilhassa ülkemizin ve İslâm âleminin maruz kaldığı zulümler, badireler ve sıkıntılardan kurtulması, hak ve hakikatin dünyaya hâkim olması için kılınacak hacet namazlarının kırk gün veya daha fazla bir süreye yayılması gerekir. Hatta her gün hacet namazı kılarak yalvarmak, dertlerimizin devasını çabuklaştırabilir.

Hacet namazında etkili olan en mühim unsur kişinin hâlet-i ruhiyesi, namazının ve duasının kalitesidir. Size acı veren derdiniz yüreğinizi dağlarken, ulaşmak istediğiniz arzunuz her an aklınızdayken, çaresizliğinizi ve kimsesizliğinizi hissettiğiniz anda hacet namazıyla Allah'ın rahmet kapısını çalın. Çünkü O her şeyin sahibi, yaratıcısıdır. Bütün düğümler O'nun iradesiyle çözülür, bütün dertlerin dermanı O'ndadır, bütün işlerin dizgini O'nun kudretindedir. O merhametlilerin en merhametlisidir.

Hacet namazında ve tüm nafi-le namazlarda, rükûda, rükûdan kalkınca, secdede, iki secde arasında, oturuşlarda tesbih ve tahiyatı okuduktan sonra Kur'an'daki dua ayetlerini okuyabilirsiniz. Özellikle Kur'an'da geçen peygamber duaları çok önemlidir. Mesela, başta Peygamber Efendimiz (s.a.v.) olmak üzere Hz. Âdem, Hz. Nuh, Hz. Eyyûb, Hz. Yunus, Hz. İbrahim, Hz. Zekeriya, Hz. Yakub, Hz. Yusuf (aleyhimüsselâm) gibi peygamberlerin dualarını okurken, onların hâllerini hatırlayarak, duaların manalarını dü-

şünerek Rabbimizin şefkat ve merhametine sığınırsak duamız kabul olabilir. Yine Kur'an'da "Âmenerresûlü"de geçtiği gibi, "Rabbenâ" veya "Rabbî" ile başlayan ayetler dua ayetleri olduğu için bunların manasını düşünerek okuyabiliriz.

Çünkü Rabbimiz, "De ki: Dua-nız olmazsa Rabbim katında ne ehemmiyetiniz var?" (Furkan Sûresi, 25:77) buyuruyor. Yine "Dua edin, cevap vereyim." (Mümin Sûresi, 40:60) diyor. Ayrıca şu ayet duanın namazla desteklenmesini ve birlikte yapılmasını emrediyor:

"Ey iman edenler! Allah'tan sabırla ve namazla yardım isteyin. Şüphesiz ki, Allah sabredenlerle beraberdir." (Bakara Sûresi, 2:153)

Demek ki, en başta beş vakit namaz kılarak dua etmek gerektiği gibi, özel durumlar ve olağanüstü sıkıntılarda da o duruma uygun namazlar kılmalıyız. Nitekim hacet, tesbih, yağmur, istihare namazları; dua ile namazı birleştiren muhteşem ibadetlerdir.

Biz müminler hacet namazı gibi benzersiz bir hazinemiz olmasına rağmen bu namazdan hakkıyla istifade edemiyoruz.

Maalesef kıymetinin de tam olarak bilincinde değiliz. Beş vakit namaz kılan birçok kimse hacet namazını ya hiç kılmamış ya da çok az kılmakta. Oysa hacet namazında çektiğimiz acıdan ve taşıdığımız arzudan kaynaklanan bir "acz, fakr ve yakîn" hâli vardır. İnsan bu durumlarda kendisini çok aciz, çok muhtaç, çaresiz ve kimsesiz hissederek. Tam bir huşû, dikkat ve ıstıyakla Rabbine yönelir. Belki de musibet ve belaların, büyük hedef ve ideallerin mümine bakan en önemli kazancı, insanın bütün zerreleriyle ve duygularıyla Allah'a yalvarmasıdır.

Maalesef yaptığımız bir ankete katılan müminlerin yüzde 47'si "hacet namazını hayatında hiç kılmadığını" söylemiştir. Oysa bu insanlar, nice amansız derdi veya kavuşmak istediği bir hedefi için birçok kapıyı çalıyor, birçok sebebe başvuruyor, bir yığın masraf ediyor. Elbette kendine düşen vazifeyi yaparak Allah'a hacet namazıyla yönelmek, muhteşem bir hazineden istifade etmek demektir.

BAŞKASININ İHTİYACI İÇİN HACET NAMAZI KILINABİLİR

Kişi kendi adına hacet namazı kılıp dua edebildiği gibi, bir mümin kardeşinin hacetinin gerçekleşmesi için de namaz kılıp dua edebilir. Bu bir dua olduğu için kişi mümin kardeşinin derdini kendi derdi kabul edip onun için dua edebilir. Bunun dinen bir sakıncası olmadığı gibi bu davranış büyük sevap da kazandırır. Çünkü hadislerde buyrulduğu gibi, "Mümin kardeşine dua eden kişiye melekler dua eder" ve "Kim bir mümin kardeşinin ihtiyacını giderirse, Allah da onun ihtiyacını giderir."

Eşiniz, kardeşiniz, anne-babanız veya arkadaşınız için hacet namazı kılıp dua edebilirsiniz.

Bilhassa ülkemizde ve dünyada meydana gelen birlerce acı ve zulümlerin sona ermesi için her gün hacet namazı kılıp dua etmeliyiz. Nefsimiz on dakika ayırıp hacet namazı kılmayı zahmet kabul ettiği dakikalarda binlerce insanın haksız yere hapse atıldığını, işkence ve zulüm gördüğünü, işlerine son verildiğini, her şeyini bırakıp hicret ettiğini düşünelim. İstemeyerek değil, aşkla şevkle her gün hacet namazı kılalım. Çünkü dua cemaat hâlinde ve sürekli yapılırsa inşallah kabul edilir. Duanın hakkını vermezsek, vebal altında kalırız ve mesul oluruz.

FAİK CAN

FaikCan@Tr724.com

İKİ MÜHİM ANAHTAR

Kur'an'ın ilk cümlesi, Fatıha Sûresi'nin ilk ayeti *“Elhamdülil-lah”* ile başlar. Lafz-ı Celâle (Allah) ve Hamd kelimelerinin bir araya gelmesiyle oluşan bu kudsi kelime bizim hayatımızın anlamıdır aslında. Hamd, Cenâb-ı Hakk'ın eserlerini görüp O'nu alkışlamak, *“Kemâl'i”* karşısında hayret ve hayranlık secdesine kapanmak, *“Cemâl'i”* karşısında muhabbetle coşmak ve *“İhsan'ı”* karşısında yüzü yerlere sürmektir.

“Allah” kelimesinin altında da “Ma'bud”, sığınılan, kendisine dayanılıp iltica edilen, azameti karşısında hayranlık ve şaşkınlık duyulan ve kendisine itimat edilip güvenilen mânâları vardır. Şu halde *“Elhamdülillah”* denildiğinde Cenâb-ı Hakk'ın sonsuz tasarrufları ve kemâlde güzelliği karşısında içine düşülen hayret ve şaşkınlıktan ötürü secde etme manası kastedilir. Aynı zamanda Cemâl'i karşısında mest olup kendinden geçme ve kendini boynu tasmalı, ayağı prangalı bir köle ve kul olarak görme manası düşünülür.

Hamd ve lafz-ı Celâle'nin birlikte oluşturduğu *“Elhamdülil-lah”* manasının tercümanı ise *“Lâ ilâhe illallah”*tır. Var oluşa dair bütün hakikatler kelime-i tevhid dediğimiz *“Lâ ilâhe illallah”* cümlesinde toplanmıştır. O kadar ki, bu kudsi cümleyle mü'min kâfirden, müslim mülhidden, Allah'a tam teslim olmuş kişi zındıktan, muhlis münafilekten ayrılır. *“Lâ ilâhe illallah”* iman ve kulluk adına adeta bir alâmet ve bir nişandır.

Bu sebeple Allah dostları *kelime-i tevhid* zikrini bütün

zikirlerin omurgası ve merkezi olarak kabul etmişlerdir. Allah'a kurbiyet kazanma adına tekrar edilen bütün zikirler, *“Lâ ilâhe illallah”* okyanusuna akan nehirler gibidir. Bu kudsiyetinden dolayı da onun belirli bir sayısı yoktur. Ne kadar okunsa, hedeflenen gayeye nisbetle az kalacaktır. Ancak bu kudsi kelimeyi sadece dilimizle söylemekle bu mazhariyete eremez ve varmamız gereken ufka varamayız. Zaten bu kelime gönülde iz'an, benlikte kabullenme şeklinde kendini gösterir ve insanın duygu dünyasında hâkimiyetini kurarsa ona *‘iman’* denir. Yoksa üşüyen bir insanın *“Ateş, ateş!”* demekle ısınamayacağı ve zehir içen bir insanın tekrar tekrar *“Zehirlenmeyeceğim, zehirlenmeyeceğim!”* diyerek zehirin tesirinden kurtulamayacağı gibi, söylenen sözler de çok defa kendini iman ve iz'an hâlinde gösteremez. İnsan

en az zehirin öldürücü, ateşin yakıcı olduğuna inandığı kadar *“Lâ ilâhe illallah”* derken ibadete lâyık yegâne Zât'ın yalnız ve yalnız Allah olduğuna inanmalıdır ki buna *“iman”* densin.

O'NU BİL, O'NU TANI

Şu halde, Allah'ın bütün varlıklara tercih edip yeryüzüne kendi halifesi olarak gönderdiği insan sadece O'nu görmeli, O'nu bilmeli ve O'nu tanımalıdır. Ve yine kulluğu da sadece O'na takdim etmelidir. Hayatını tamamen bu gaye etrafında örgülemeli ve adımlarını sürekli bu istikamette atmalıdır.

Bu arada şu hususu da belirtmekte fayda var: Ateşin yakması ve zehirin öldürmesi, bunların kendi zâtî özelliklerinden değildir. Ateşte yakıcılık, zehirde öldürücülük birer kanundur ve bu kanunları yaratan da Allah'tır. Ateş, ancak Allah'ın dilemesiyle yakabilir. Nitekim

HAMD, CENÂB-I HAKK'IN ESERLERİNİ GÖRÜP O'NU ALKIŞLAMAK, “KEMÂL'İ” KARŞISINDA HAYRET VE HAYRANLIK SECDESİNE KAPANMAK, “CEMÂL'İ” KARŞISINDA MUHABBETLE COŞMAK VE “İHSAN'İ” KARŞISINDA YÜZÜ YERLERE SÜRMEKTİR.

Hız. İbrahim'i yakamamıştı. Zehir ancak Allah'ın dilemesiyle öldürebilir. Nitekim zehir Bısr'i (radiyallâhu anh) öldürdüğü hâlde Resûlullah'ı (sallallâhu aleyhi ve sellem) öldürememişti.

Kulluk, insanın fitratında vardır. Allah (celle celâluhu), onu yaratırken, kul olacak fitratta ve kıvamda yaratmıştır. Ancak insanoğlu çok kere bunu kötü ve yanlış yere kullanmıştır. Allah'a yakınlaşma imkânı bulamayınca veya bulduğu imkânları olması gerektiği gibi değerlendiremeyince içine düştüğü boşluğu sahte mabutlarla doldurmaya çalışmıştır. Bazen taşları, ağaçları, bazen de yıldız, ay ve güneş gibi ibadete asla liyakati olmayan, Allah'ın mahlûku, âciz, zayıf varlıkları kulluk mihrabına dikmiştir. Hakiki Kudret Sahibi'ni bulamayınca kendini tanrı sanan Firavunlara, Nemrutlara ve Tiranlara secde etmiştir. Böylece, ulvîlerin ulvîsi kulluk makamından, süflîlerin süflîsi şirk ve küfür derekesine düşmüştür.

Acak, Allah'ın kendisine verdiği potansiyeli ve kıvamı doğru rehberlerin irşadıyla yerinde kullanabilen insanlar, hakiki sultanlık olan *'iman'* ile şerefelenmişlerdir. İmanın ve Allah'la kuvvetli irtibatın kazandırdığı manevi kuvvet sayesinde insan Bediüzzaman ifadesiyle "kâinata meydan okuyabilir!" İnsan, bu seviyeye hem diliyle, hem haliyle hem de kalbiyle sürekli "*Lâ ilâhe illallah*" diyerek ulaşır. "*Lâ ilâhe illallah*" ile tevhidi haykırırken Nebî dilinde "Mizanı dolduracak kuvvette bir zikir" olarak tarif edilen "*Elhamdülillah*" ile de ubudiyetini ortaya koyar.

HÂLLERİN EN GÜZELİ

Peygamberlerin ve onların sadık varislerinin aydınlık yolun-

KULLUK, İNSANIN FITRATINDA VARDIR. ALLAH (CELLE CELÂLUHU), ONU YARATIRKEN, KUL OLACAK FITRATTA VE KIVAMDA YARATMIŞTIR. ANCAK İNSANOĞLU ÇOK KERE BUNU KÖTÜ VE YANLIŞ YERE KULLANMIŞTIR.

da kalb gözünden perde kalkan insan, adeta Cenâb-ı Hak'la yüz yüze gelir ve "*O'nu müşâhede eder*". Bu *müşâhede* gözle görmek manasında değildir. Hocaefendi'nin "vicdan kültürü" olarak anlattığı muhteşem bir hazinenin inkişafıdır. Mübarek bir sözde O (c.c), "*Ben arz ve semaya sığmadım, mü'min kulumun kalbine sığdım.*" buyurmaktadır ki, bu sırra ermek de ancak kullukla olur. Bu öyle bir sırdır ki, sadece yaşanır. Onu kitaplar yazmaz, yazarlar da sırrı ifşa ederim endişesiyle kılı kırk yararcasına bir hassasiyetle bir kısım tecrübelerini yoldakilerle paylaşmak maksadıyla yazarlar.

ŞÜKRAN ARTTIKÇA NİMET (İMAN VE TEVHİD) ARTACAK, İMAN ARTTIKÇA DA ŞÜKRAN HİSSİ KATLANACAKTIR. BÖYLE BİR SALİH DAİREDE İNSAN "LÂ İLÂHE İLLALLAH" SIRRININ HAKİKATİNE ULAŞACAKTIR.

Bu öyle bir hâldir ki, bütün vasıta ve vesileler artık silinmiştir. "*Gönül Sultanı*" kendi sarayına teşrif etmiş, "*Kasrına nüzûl eylemiştir.*" Ve o anda insan kendinde değildir. Kendisini dahi unuttuğu bir hâl içinde kararsız, hayret ve hayranlığın doruğunda bulunmaktadır. Bu hâlin kahramanlarından Muhyiddin İbnü'l Arabî Hazretleri o durumda "*Lâ mevcûde illâ Hû*-O'ndan başka hakiki hiçbir varlık yoktur" demiş, İmam-ı Rabbânî de kendi hâlini "*Lâ meşhûde illâ Hû*-O'ndan başka görünen hiçbir varlık yoktur" ile dile getirmiştir. Fethullah Gülen Hocaefendi mana âleminin yıldızlarının bu ifadelerini değerlendirirken şöyle der: "O hâle dair ne denirse densin, ne söylenirse söylensin, esas duyup hissedilenler yanında bu ifadeler sadece insana bir nefes aldirmek içindir. Yoksa meselenin esasını kelimelerle ifade kat'iyen mümkün değildir."

Böyle bir huzuru elde etmenin yolu sarsılmaz bir tevhid telakisi ve Allah'a imandır. Her "El-hamdülillah" deyişimizin altında, Kendini bize tanıtan, sevdiiren ve bu şekilde bizi tevhide erdiren Cenâb-ı Hak'ın bir lütfuna karşı da, şükranımızı arz etmiş oluruz. Şükran arttıkça nimet (iman ve tevhid) artacak, iman arttıkça da şükran hissi katlanacaktır. Böyle bir salih dairede insan "Lâ ilâhe illallah" sırrının hakikatine ulaşacaktır.

Onun içindir ki Allah Resûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem), imanın tercümanı olan "Lâ ilâhe illallah" cümlesini şu mübarek sözleriyle şöylece anlatıyor: "*Ben ve benden evvel bütün peygamberlerin söylediği en faziletli, en hayat bahşedici, en mânâlı, en tonlu ve çaplı ifade 'Lâ ilâhe illallah'dır.'*"

BEKİR SALİM

BekirSalim@Tr724.com

@bekirsalim

BİR AŞK HİKÂYESİ [4]

AŞK... Ne kadar anlatırsan anlat... Bitmez tükenmez şey...

Çok kıymetli bir ağabey vardı; şair yazar, gönül insanı... Ben görme imkânı bulamadım ama yanında yıllarca kalmış gibi yakın hissediyorum. Rahmetli Fethi Gemuhluoğlu... Verdiği bursun, yetiştirdiği öğrencilerin sayısını hesaplamak zor... Kimle konuşsam, “ben onun bursuyla okudum” diyor. Bir televizyon programında, Allah selâmet versin, Ali Bulaç ve Ahmet Turan Alkan Üstatlar beni konuk ettiler. Programın adı Temkin Durağı ama ben de ne temkin var ne durak; aklıma geleni anlatıyorum. Bir ara Gemuhluoğlu Üstattan bahsettim, ikisi bir ağızdan, “rahmetli bana da burs verdi” dediler.

Bakın hele o burslarla yetişen insanlara; Türkiye’de on tane fikir adamı, entelektüel ismi sayın desem eminim ki, sağcısı solcusu, inançlısı inançsızsı, her türden insan, listelerinde her ikisinin adına da yer vereceklerdir. Bu vesileyle Ahmet Turan Beye de Ali Bulaç Beye de Allah’tan imdat diliyorum. Toz zerresi kadar suçları olmadığı-

nı içeriye attıranlar da, atanlar da biliyor. Ülkemizin, dini inancı, ırkı, mezhebi, siyasi görüşü hiç fark etmez, böyle “düşünen” insanlara çok ihtiyacı var... Konuyu dağıttım...

Gemuhluoğlu burs verirmiş vermesine ama önce bir mülâkat yaparmış öğrenciyle... Sorduğu tek soru: **“Evlâdım hiç âşık oldun mu?”**

Bizim delikanlı da, biraz edep-ten biraz da “yanlış cevap veririm, burstan olurum” endişesiyle mübarek bir edâ, kıpkırmızı bir yüzle, boynunu sağ aşağı doğru büküp ayak parmaklarının ucuna bakarak, yalnız kendi duyacağı kadar kısık ve titrek bir sesle cevap vermiş: **“Esağfurullah efendim, hiç öyle şey olur mu!”**

Üstadın da burs veremeyeceği için boynu bükülmüş, sesi titremiş: **“Peki evlâdım, güle güle...”**

Bir mülâkatta benim gibi az deli bir dadaş denk gelmiş. Soru hiç değişmiyor: **“Evlâdım hiç âşık oldun mu?”**

Dadaşımın da yüzü kıpkırmızı olmuş ama, sinirden: **“Ağabeyi niye ambele sori sorırsan ki? Beni neye benzettin? Tebi ki âşık oldum. şık olmayan adamın boş bir telisten (çuvaldan) ne farkı var! Vermirsen verme bursi!”** deyip bir hışımla odayı terke etmiş ama Gemuhluoğlu peşinden... O gün burs alan tek kişi dadaşım olmuş...

Hadiseye, **“madem soru aynı, beklenen cevap da aynı, herkes ‘evet, âşık oldum’ der bursu kapar”** gibi kopyacı bir mantıkla yaklaşanlara cevabım şudur: **“Âşık adam göz-bebeklerinden belli olur...”**(Bu ifademi başka zaman detaylandırırız...)

Aşkatekrardöneceğiz, ama malûm, Kurban Bayramı... Hepimize, bütün İslâm âlemine, ülkemize, ailemize, şahsımıza kutlu olsun... Allah, bayram vesilesiyle bütün mazlumlara merhamet buyurup kurtuluş nasip eylesin. Hiç birimiz gönlümüzce bayram yapamıyoruz. İstirap büyük...

Aklıma takılıyor; **“Şeytan bile bay-**

ramda Allah’ın rahmetinden ümit-vâr oluyor da bazı zavallılar daha mı mel’un ki o rahmetten bütün bütün ümit kesmişler...”

Neyse... Sizinle bir Kurban Bayramı anımı paylaşmak istiyorum: Ben, fakir de, dünyaya “sevgi” taşıyan bu gönüllüler hareketinde yıllardır yer almaya gayret ediyorum. Vakıa, bu güzel insanları çok sevmenin dışın-da bugüne kadar bir katkımda bulunduğumu söylersem kocaman bir yalan olur. Evet, çok seviyorum... Hizmet etmeyi beceremediğim için hizmet eden insanları canımdan bile çok seviyorum. Çünkü dünyayı “sevgi”nin kurtaracağına inanıyorum.

Hanıma vaktinde demiştim ki; ***“Hanım, Ramazan Bayramı senin, ne istersen iste benden, uçan halıda dünya turuna çıkar de, bir yolunu bulup Allah’ın izniyle çıkarırım. Ama, benim Kurban Bayramıma dokunma...”***

Çok uzun zamandır, her sene, arkadaşlarla anlaşıyor, dünyanın özellikle maddi açıdan durumu iyi olmayan bir ülkesini seçiyor, kurban paralarımızı cebimize, hediyelerimizi valizlerimize koyup Kurban Bayramını o ülkede geçiriyoruz. Dini, dili, ırkı, rengi, mezhebi, meşrebi ne olursa olsun oradaki insanlarla kucaklaşıyor, ülkemiz insanının selâmını iletiyor, sevgi alıyoruz sevgi veriyoruz...

Yola çıkmadan bir süre önce organizasyonu yapan arkadaş herkese ne kadar kurban parası vermesi gerektiğini iletiyor... Öyle arkadaşlar vardı ki yüz elli- iki yüz hisse söz veriyorlar, bir miktarını kendi ceplerinden kalanını da eşten dosttan isteyerek tamamlıyorlardı. Bana, her sene, genelde gücüm ölçüsünde yirmi veya otuz hisse düşüyordu ki, biraz zorlayarak kendi imkânlarımla altından kalkabiliyordum. Zira, askerlik gururu mu dersiniz, dadaşlık vakarımı, san’atkârlık hassasiyeti mi... Ben kimseden isteyemiyordum; utanıyordum.

O sene bana yüz hisse düşmüştü. Hesapladım, çok para ediyor. Benim o kadar verme imkânım yok, ama diğer arkadaşların duyguları zedelenmesin, o fakir insanlara daha fazla kurban (Hiç unutmuyorum, Etiyopya’da bir kadıncağız, ***“çocuklarım ilk kez et yiyecekler, Allah sizden razı olsun”*** demişti) götürelim diye kabul ettim. Ama, bir yandan da çok tedirginim. ***“Nereden bulacağım ben bu kadar parayı?”***

HİÇ UNUTMUYORUM, ETİYOPYA’DA BİR KADINCAĞIZ, “ÇOCUKLARIM İLK KEZ ET YİYECEKLER, ALLAH SİZDEN RAZI OLSUN” DEMİŞTİ

Geçtim aynanın karşısına, yakamdan tuttum, epey salladım: ***“Yahu! Sen kimsin? Kendini ne sanıyorsun? Koskoca kâinatın Efendisi (SAV) yanakları al al, utana sıkıla himmete müracaat etmiş. Sen kendinde ne vehmediyorsun? Bırak gururu, git insanları hayra davet et, bu sevaptan onlar da nasıbdar olsun, bu lezzeti onlar da tatsın...”***

Yarı yarıya iknâ olmuşum ki, gene kendim isteyemedim, yardımcımı çağırdım, ona talimat verdim: ***“Git filancaya selâmımı söyle, Bekir Ağabey kurban istiyor de...”***

Çok, ama çok zengin, genç bir arkadaştı; rakam da belirtip sınırlamadım ki fazla versin... Biraz sonra yardımcım geldi, ama sesi hoş değildi: ***“Ağabey, bu sene çok vermiş, inşallah seneye dedi...”***

Seneye kim öle kim kala... Hayatımda ilk defa birinden bir şey istiyorum ve ret cevabı geliyor. Yıkılmıştım... Biraz da kızdım hakkım olmadan... Cep telefonunu aldım,

mesaj bölümüne doğaçlama olarak şunları yazdım:

**KURBAN BAYRAMI GELDİ,
YOKSULA YEMEK DÜŞTÜ.
MİLLET KURBAN KESECEK,
BİZE ÖDEMEK DÜŞTÜ.**

**BENİM BORCUM YÜZ HİSSE,
GÜCÜM YETMİYOR NEYSE,
HER KİM Kİ AĞABEYSE,
ONDAN İSTEMEK DÜŞTÜ.**

**BÖLÜŞMEKTİR MURADIM,
İŞLERİ YARILADIM.
ŞÖYLE BİR HESAPLADIM,
SANA BİR İNEK DÜŞTÜ.**

(Her ihtimâle karşı çek-senet, ödeme kolaylığı da sağlamak lâzım)

**EY SALİM, YÜZÜN KARA,
ZEVKİ HİMMETTE ARA,
FARZ ET Kİ, YERE PARA,
VEYAHUT BİR ÇEK DÜŞTÜ...**

Biraz sonra telefonum çaldı; arayan oydu: ***“Ağabey, inek mi yollayayım, para mı?”***

Cevabımın bir bölümünü buraya yazayım: ***“Gideceğimiz ülkede temin edeceğiz kurbanlıkları, hem ucuz, hem buradan taşıma imkânımız yok...”***

Çok geçmedi, şoförü elinde iki adet beyaz zarfla yanımdaydı... Zarfın birini uzattı: ***“Ağabey, beyefendinin selâmı var, bu zarfı gönderdi. Sizin istediğiniz ineğin parasıymış bu...”***

Tam, “demek ki öbür zarf başka bir şey içinmiş” diye düşünürken o zarfı da uzattı: ***“Bu da sizin sözünüzü ikiletten ineğin cezasıymış ağabey...”***

Estağfurullah...

Gene aşka gelededik...

Ama, Allah nasip ederse Efendimiz’in âşıklerini önümüzdeki haf-talar büyük bir muhabbetle yâd edeceğiz...

İTİNAYLA YETENEKLİ OYUNCULAR KÖRELTİLİR!

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

AFP

SALİH UÇAN, Fenerbahçe'ye transfer olduğunda henüz 18 yaşındaydı. Bucaspor formasıyla gösterdiği performans daha kariyerinin başlangıcı sayılacak bir yaşta Salih'i İstanbul'un 3 büyüklerinden Fenerbahçe'ye taşımıştı. Top hakimiyeti ve bilek hareketleriyle bir yıldız doğuyor intibai uyandıran Salih Uçan, 2012- 13 sezonunda deplasmanda Orduspor'a attığı 2 güzel golle takımına 3 puan kazandırdıktan sonra manşetleri süslemişti. Goller büyük ustalık işiydi.

Maalesef Salih Uçan hafızalarımızda sadece 2012-13 sezonunda attığı 2 golle kaldı. Ersun Yanal döneminde 20 maçta forma şansı buldu ama takıma katkı sağlayacak bir performans ortaya koyamadı. 2 sezon kiralık olarak oynadığı Roma'da futbolunu ilerletmek yerine çoğu zaman yedek

SALİH UÇAN, FENERBAHÇE'YE TRANSFER OLDUĞUNDA HENÜZ 18 YAŞINDAYDI. AMA MAALESEF HAFIZALARIMIZDA SADECE 2012-13 SEZONUNDA ATTIĞI 2 GOLLE KALDI.

kulübesinde bile kendine yer bulamadı. 2016-17 sezonunda geri döndüğü Fenerbahçe'de sadece 4 lig maçında ilk 11'de sahaya çıktı. Sezon boyunca lig maçlarında sadece 406 dakika sahada kalan Salih Uçan, daha çok Türkiye Kupası maçlarında takımda yerini aldı. Bu sezon Aykut Kocaman'ın gözdesi olması beklenen Salih Uçan, hazırlık döneminde verilen şansı değerlendiremedi. Kadroda yer bulamayacağı kesinleşince İsviçre'nin Sion takımına satın alma opsiyonlu olarak kiralandı.

GENÇ YETENEKLERE ŞANS VERİLİYOR AMA...

Salih, futbol yeteneğini ilerlet-

me sorunu yaşayan onlarca Türk oyuncudan biri. Özellikle top tekniği iyi olan genç isimler, futbolda gelişim sıkıntısı yaşıyorlar. Bu elbette başta oyuncuların suçu. Ancak teknik adamlarımızın genç yeteneklere kol kanat gerip, onların gelişiminde yardımcı olduklarını söylemek de oldukça zor. Özellikle İstanbul'un 3 büyüklerini çalıştıran hocalar, kendilerini en kısa zamanda başarıya götürecek oyunculara forma verirken, gençlere ayıracak vakti israf sayıyorlar. Anadolu takımlarında ise farklı bir durum oluyor. Genç yeteneklere forma teslim ediliyor ama bu oyuncuların fizikî gelişimleri tamamlanmadan, aş-

rı yüklenme yapılıyor ve her biri açmadan solan çiçeklere benziyorlar. Yahut kendilerini 'olmuş' sayarak geldikleri İstanbul küllüplerinde hüsrana düşüyorlar.

RONALDO'YU 12 MİLYON EURO'YA ALDI, YEDEKTE BEKLETTİ

Futbol dünyasının tartışmasız iki yıldızı Cristiano Ronaldo ve Lionel Messi genç yaşta isimlerinden söz ettirmişlerdi. Adeta doğuştan futbolcu olan bu isimler bugün hâlâ yeşil sahalarda resital sunmaya devam ediyorsa, bunda kariyerlerinin başında hocaları-

nın katkısı önemli rol oynadı.

David Beckham'dan doğan boşluğu doldurmak için 12 milyon Euro karşılığında 18 yaşında Manchester United'a transfer olan Cristiano Ronaldo, 30 dakika oynadığı Bolton maçında golle tanışınca çabucak taraftarın gönlüne girdi. Ada basınının kameralarını çevirdiği genç yıldız kanat geren isim teknik patron Alex Ferguson oluyordu. Basının soruları karşısında "Henüz erken. Daha kendini geliştirmesi lazım" diyen Ferguson, 7 numaralı formayı teslim ettiği Portekizli yıldızı ilk sezonunda

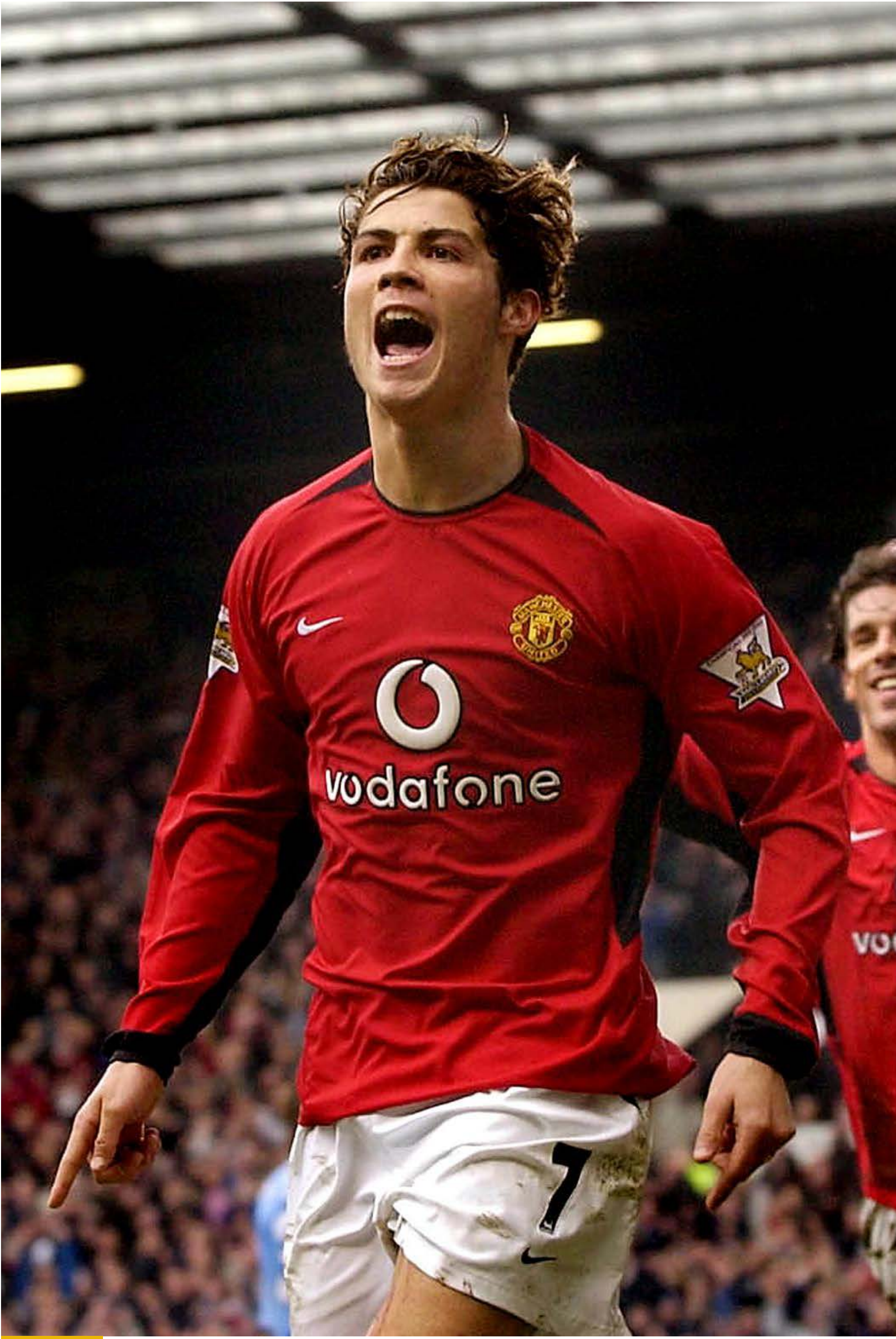
birçok maçta yedek soyundurdu. Ronaldo'nun fiziksel olarak hazır olduğunu düşündüğünde ise formayı ona emanet etti. Ferguson'un yetiştirme başarısı sayesinde Ronaldo uzun soluklu bir form tutturabilirdi.

Keza Ferguson, genç takımdan A takıma kazandırdığı Giggs, Beckham ve Paul Scholes gibi genç oyunculara, henüz gelişimlerini tamamlamadan büyük roller biçmedi. Formayı ancak 20'li yaşlarda üzerlerine geçiren bu isimler, 40'li yaşlarına yakın bir döneme kadar yeşil sahalarda boy gösterdiler.

RİJKAARD, MESSİ'Yİ OYNATMIYOR DİYE ELEŞTİRİLDİ

Messi, 2004'ten bu yana Barcelona A takımı kadrosunda yer buldu. Ancak formayı giymesi yeteneğine rağmen kolay olmadı. İki yıl Barcelona'nın B ve C takımlarında forma giyen Messi, 2005-06 sezonundan itibaren A takımda yedek olarak yer bulmaya başladı. Messi'yi yeteneğine rağmen A takımda oynatmayan Frank Rijkaard çokça eleştiri aldı ancak Hollandalı teknik adam Messi'nin geleceğini düşünüyordu. Messi'nin takımın değişmez bir parçası hâline gelmesi 2008'da Josep Guardiola'nın teknik patron olmasıyla oldu. Futbolunu ve fiziğini geliştiren Messi, formunu hiç düşürmeden yıllardır forma giyiyor.

Barcelona'da formanın küçük yaşta teslim edilmediği diğer isimler Xavi ve İniesta. Xavi, 20 yaşına kadar B takımı kadrosunda yer bulurken, 20 yaşında katıldığı A takımı kadrosunda da formayı kolayca sırtına geçiremedi. 2004'ten itibaren ise takımın değişmezi oldu. İniesta da tıpkı Xavi gibi önce stajını B takımda yapıp rüştünü ispat ettikten sonra 20 yaşında A takımının formasını giymeye başladı.

FERGUSON, RONALDO'NUN FİZİKSEL OLARAK HAZIR OLDUĞUNU DÜŞÜNDÜĞÜNDE FORMAYI ONA EMANET ETTİ. YETİŞTİRME BAŞARISI SAYESİNDE RONALDO UZUN SOLUKLU BİR FORM TUTTURABİLDİ.

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN,
GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

EL YAPIMI BUZ TÜNELİNDE TATİLE NE DERSİNİZ?

İZLANDA'DAKİ Langjökull Buzlu'nun içinde tamamı insan yapımı buzul tüneli, turistler kadar çok bilime meraklı ziyaretçilerin de dikkatini çekiyor.

Sert buzul içinde 550 metre uzunluğunda ve yüzeyin yaklaşık 30 metre altında insan eliyle yapılmış tünel ve mağaralar oluşturuldu. Bu benzersiz proje ziyaretçilere karın nasıl sıkışıp buzula dönüştüğünü görme fırsatı veriyor. İki İzlandalı tur operatörünün buluşu olan ve "Into the Glacier" olarak isimlendirilen bu tünel, büyüleyici mavi buzlu görmeleri için ziyaretçileri sıra dışı buzulun kalbine ulaşmalarını sağlıyor. Yapımına 2010 yılında başlanan mağara bu yılın başlarında tamamlandı ve resmi olarak 1 Haziran 2015'te ziyarete açıldı. Turistik amaçlı kullanım amacıyla yapılmasına rağmen tünel, araştırmacılar ve İceland Üniversite-

si öğrencileri tarafından da buz hareketlerinin ölçülmesi amacıyla kullanılıyor.

Deniz seviyesinin bin 200 metre üzerinde bulunan buz tünelinin girişinde yolculuk yüksek arazi kabiliyetine sahip kamyonetlerle başlıyor. Buradan ziyaretçiler 1 saatlik yürüyüşten sonra akan suyun, farklı tür-

lerdeki buz ve karın, buz tabakalarındaki büyük yarıkların ve havuzların bulunduğu keşif turuna katılıyor. Tünel içinde led ışıklarla aydınlanan duvarlar, eğitimsel sergilere ev sahipliği yapmak ve buz bilimi ile global ısınmanın etkileri hakkında bilgi sağlamak amacıyla oldukça saf oymalarla donatılmış. Mekân farklı tatil arayanlar için oldukça cazip.

BU BENZERSİZ PROJE ZİYARETÇİLERE KARIN NASIL SIKIŞIP BUZULA DÖNÜŞTÜĞÜNÜ GÖRME FIRSATI VERİYOR.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDITÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM | info@Tr724.com

E-GAZETE | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

@Tr724com

/Tr724com